C65
C65

សៀវភៅណែនាំ

សំរាប់

គ្រូធនធាន, សាលារៀន និង សហគមន៍
លើមុខវិជ្ជា វិទ្យាសាស្ត្របរិស្ថាន និង កសិកម្ម
ផ្អែកលើកម្មវិធី សាលារៀនស្រែ អាយភីអឹម

កម្មវិធី អាយភីអឹម * លើសាលារៀន

* វិធានការចំរុះ ថែទាំដំណាំ

អង្គការអប់រំពិភពលោក នៅកម្ពុជា

ភ្នំពេញ

ថ្ងៃទី ៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០០

ខ្លឹមសារនៃសៀវភៅណែនាំ

	ទំព័រ
អារម្ភកថា ដោយក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា	៣
សេចក្តីផ្តើម	៤
ជំពូក១: តើអាយតីអ៊ីមជាអ្វី?	៥
អាយភីអ៊ីមជាវិធីធ្វើស្រែ	៥
អាយភីអ៊ីមជាវិធីសិក្សា	៥
កម្មវិធីអាយភីអ៊ីមនៅកម្ពុជា	៦
កម្មវិធីអាយភីអ៊ីមនៅសាលារៀន នៅកម្ពុជា	៦
ជំពូក២: អាយតីអ៊ីមគឺសំរាប់សិស្ស គ្រូ និង សហគមន៍របស់ពួកគេ	៨
ហេតុអ្វីមានអាយភីអ៊ីម?	៨
ហេតុអ្វីយើងបង្រៀនអាយភីអ៊ីមដល់សិស្សានុសិស្ស?	៨
ហេតុអ្វីគ្រូបង្រៀនគប្បីរៀនអំពីអាយភីអ៊ីម?	៩
តើអាយភីអ៊ីមបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងសាលានិងសហគមន៍តាមវិធីណា?	១០
ជំពូក៣: ការរៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្សអាយតីអ៊ីមមួយកន្លែង	១២
ការចាប់ផ្តើមធ្វើផែនការសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែង	១២
ធនធានដែលគេត្រូវការចាំបាច់សំរាប់បើកសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែង	១៣
ជំពូក៤: ការរៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សអាយតីអ៊ីម_ដំណាក់កាលនិមួយៗ	១៦
ដំណាក់កាល១ ដល់៧	១៦
បញ្ជីសង្ខេប និង ផ្ទៀងផ្ទាត់សកម្មភាព	១៩
រូបថត	
ជំពូក៥: ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូតាមរយៈសាលារៀនស្រែ អាយតីអ៊ីម	២០
សិក្សាអំពីខ្លឹមសារ និង បញ្ញត្តិវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត និង កសិកម្ម	២០
សិក្សាអំពីលំនាំនៃការសិក្សា	២០
ការរៀន និង យកបំណិន, ជំនាញទៅអនុវត្ត	២១
បច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងថ្នាក់ និង ការអប់រំបុគ្គលិកលក្ខណៈសិស្ស	២៥
ជំនាញរដ្ឋបាល	២៦
ជំពូក៦: តួនាទីរបស់គ្រូធនធាន	២៨
គ្រូធនធាននៅសាលា និង កំរង	២៨
ការណែនាំខ្លឹមសារ និង គំនិតអាយភីអ៊ីមក្នុងថ្នាក់រៀនគ្រូធនធាន	២៩
ការធ្វើការជាមួយគ្រូឯទៀតក្នុងសាលា និង កំរង និង សកម្មភាពប្រជុំបច្ចេកទេស	៣៣
ការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសាលារៀនស្រែសិស្ស និង បណ្តុះបណ្តាលអាយភីអ៊ីម ថ្ងៃអនាគត	៣៣
ការទ្រទ្រង់ដល់គ្រូធនធាន	៣៤
ជំពូក៧: អនាគតនៃអាយតីអ៊ីមក្នុងសាលា និង ការអប់រំ នៅកម្ពុជា	៣៦
ការបណ្តុះអាយភីអ៊ីមក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំជាតិ	៣៦
សេចក្តីសង្ឃឹមសំរាប់និរន្តរភាពផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាពអាយភីអ៊ីមលើសាលារៀន	៣៦
គ្រូធនធានជាធនធានមនុស្សរបស់សហគមន៍	៣៧
អាយភីអ៊ីម...សំរាប់គ្រូបង្រៀនថ្ងៃនេះ និង សំរាប់កសិករថ្ងៃស្អែក	៣៧
ធនធាន	៣៩

អារម្ភកថា ដោយ អយក

ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា (ហៅកាត់ថា អយក) ធ្លាប់ជួយជ្រោមជ្រែងកម្មវិធីអាយភីអឹមដែលត្រូវអភិវឌ្ឍតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៨ ។ កម្មវិធីនេះត្រូវបានដំណើរការឡើងដោយផ្អែកលើកិច្ចព្រមព្រៀងមួយនៅថ្ងៃទី១៤ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ។ ក្រសួងអយកចាត់ទុកថា កម្មវិធីអាយភីអឹមគឺជាកម្មវិធីដ៏សំខាន់បំផុត ដែលមានការឆ្នៃប្រឌិតខ្ពស់ និង ឆ្លើយតបទៅនឹងគោលដៅថ្នាក់ជាតិរបស់ក្រសួងអយក និងកម្មវិធីសិក្សា ។ កម្មវិធីនេះពិតជាមានសារៈប្រយោជន៍ណាស់ចំពោះប្រជារាស្ត្រខ្មែរដោយសារថាប្រជារាស្ត្រខ្មែរភាគច្រើនប្រកបរបរកសិកម្ម ។

លក្ខណៈពិសេសៗ ដែលក្រសួង“អយក”ចាត់ទុកថាកម្មវិធីអាយភីអឹមមានសារៈប្រយោជន៍នោះគឺ:

- ការប្រើវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល និង វិធីសិក្សាផ្អែកលើការធ្វើសកម្មភាពជាមូលដ្ឋាន
- ការប្រើប្រាស់បរិស្ថានជាធនធានបង្រៀន
- ការបង្រៀនប្រធានបទជាច្រើន ដែលគ្របក្នុងមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត និង សិក្សាសង្គម
- ប្រសិទ្ធិភាពនៃការណែនាំសិស្សានុសិស្សឱ្យអនុវត្តការងារវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត,រួមបញ្ចូលទាំងការចូលរួមដោយផ្ទាល់ក្នុងដំណើរការស្រាវជ្រាវ និង អភិវឌ្ឍជំនាញខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ។
- ការប្រើប្រាស់ និង អភិវឌ្ឍន៍ជំនាញផ្នែកភាសា និង គណិតវិទ្យា
- ប្រសិទ្ធភាពនៃការពង្រឹងទំនាក់ទំនងរវាងសាលារៀន និង សហគមន៍តាមរយៈមានកសិករចូលរួមបង្រៀន និង មានតួនាទីកសិករត្រួតពិនិត្យ និង គ្រប់គ្រងសាលារៀនអ៊ីសសិស្សានុសិស្ស
- ការផ្ដោតលើជំនាញជីវិត សំរាប់សិស្សនៅសាលារៀនជនបទ ដែលមិនមានលទ្ធភាពបន្តចូលរៀននៅមធ្យមសិក្សា
- ការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញគ្រូធនធាន ដែលអាចធ្វើការជាមួយគ្រូបង្រៀនដទៃទៀតក្នុងកំរង និង សាលារបស់ខ្លួន
- ការបង្កើតឱ្យមានគ្រូធនធានសំរាប់ជាគ្រូបង្រៀនៗកសិករផ្សេងៗទៀត ក្នុងសហគមន៍ និង ពង្រីកតួនាទីក្នុងសាលារៀន និង សហគមន៍ ។

ក្រសួងអយកប្រគល់ការងារនេះឱ្យទៅអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិ និង គណៈកម្មការសាលារៀន សហគមន៍ជាអ្នកចាត់ចែង ។ការងារនេះជំរុញអោយពួកគេបន្តអភិវឌ្ឍកម្មវិធី និងធ្វើឱ្យមាននិរន្តរភាពព្រមទាំងពង្រីកបន្ថែម ដោយឈានទៅពីអាយភីអឹមលើដំណាំស្រូវ ទៅអាយភីអឹមលើដំណាំបន្លែ និង ពង្រីកទៅតំបន់ផ្សេងទៀតក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

សេចក្តីផ្តើមនៃសៀវភៅណែនាំ

កម្មវិធីអាយភីអ៊ីមលើសាលារៀនជាកម្មវិធីថ្មីមួយសំរាប់សាលារៀនជនបទនៅកម្ពុជា ។ កម្មវិធីនេះណែនាំសិស្សានុសិស្ស និង គ្រូបង្រៀននូវគំនិតសំខាន់ៗអំពីវិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកបរិស្ថាននិងកសិកម្ម ។ កម្មវិធីនេះមានប្រយោជន៍ណាស់សំរាប់សិស្សនិងគ្រូបង្រៀនជនបទដែលជាគ្រួសារប្រកបរបរធ្វើស្រែ ។ កម្មវិធីប្រើវិធីបង្រៀនដែលគេហៅថា "វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល" ដែលជាវិធីមួយក្រសួងអយក កំពុងជំរុញឱ្យលោកគ្រូអ្នកគ្រូប្រើប្រាស់ពេលបច្ចុប្បន្ន ។

នៅកម្ពុជា កម្មវិធីអាយភីអ៊ីមលើសាលារៀនទី១ ដែលគេហៅថាសាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្សត្រូវបានចាប់ផ្តើម នៅឆ្នាំ១៩៩៦ និង ធ្វើពិសោធន៍ជាផ្លូវការទើបតែក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ប៉ុណ្ណោះ ។ តាមរយៈកម្មវិធីសាលារៀនស្រែសិស្សនេះ គេមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់នៃការជំរុញគ្រូបង្រៀនអោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ដែលប្រើប្រាស់បរិស្ថានធម្មជាតិជាធនធានបង្រៀន និង រៀន ។ សាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្ស ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ត្រូវបានដំណើរការយ៉ាងល្អិតល្អន់នៅក្នុងធនធាន សាធារណៈនៃប្រព័ន្ធអប់រំ ។ វាគឺជាកម្មវិធីមួយដែលឈានមុខទៅរកការកែលំអប្រសើរវិស័យអប់រំនៅកម្ពុជា ហើយដែលការងារនេះមានតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៣ ។ ការកែលំអគុណភាពអប់រំអោយមានភាពទំនើបគឺគេត្រូវទាមទារពេលវេលាផែនការល្អិតល្អន់ និងការប្រតិបត្តិដើម្បីទ្រទ្រង់ព្រមទាំងផ្តល់ការបំប៉នបន្ថែមទៀត បញ្ញត្តិ និងឱកាសដ៏សមស្របសំរាប់មន្ត្រីអប់រំអនុវត្ត ។

រចនាសម្ព័ន្ធ

សៀវភៅណែនាំត្រូវបានលាតត្រដាងជាប្រាំពីរជំពូក ។ ជំពូក១និង២ណែនាំនូវកម្មវិធី និង ផ្តល់មូលហេតុថាតើហេតុអ្វីកម្មវិធីនេះត្រូវគេធ្វើឡើងនៅកម្ពុជា ។ ជំពូក៣ និង៤រៀបរាប់នូវអ្វីៗដែលគេត្រូវការសំរាប់ដំណើរការកម្មវិធីសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែង និង ដំណាក់កាលអ្វីខ្លះដែលគ្រូ និង មាតាបិតាគួរធ្វើតាមប្រសិនបើគាត់ចង់រៀបចំសាលារៀន ស្រែសិស្សមួយកន្លែង ។ជំពូក៥និង៦រៀបរាប់វិធីដែលគ្រូបង្រៀននៃក្រសួងអយកអាចក្លាយខ្លួនជាគ្រូធនធានតាមរយៈទទួលការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងសាលារៀនអាយភីអ៊ីមនិងតួនាទីក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ ។ ជាទីបញ្ចប់ ជំពូក៧ពិភាក្សាលទ្ធភាពសំរាប់អាយភីអ៊ីមក្នុងកម្មវិធីសាលារៀន ។

អ្នកអាន

មន្ត្រីអប់រំដ៏សំខាន់ដែលអនុវត្តការងារនេះគឺគ្រូធនធាននៅសាលា និង ថ្នាក់កំរង ។ សៀវភៅណែនាំអំពីកម្មវិធីអាយភីអ៊ីមលើសាលារៀននេះសង្ឃឹមថានឹងជួយជំរុញគ្រូធនធានទាំងអស់នោះតាមរយៈរៀបរាប់ប្រាប់នូវតួនាទីរបស់ពួកគេក្នុងសាលានិងកំរង ។ សៀវភៅណែនាំនេះក៏នឹងជួយនាយកសាលា និង មន្ត្រីអប់រំថ្នាក់ស្រុក, ខេត្តអោយបានយល់ពីអាយភីអ៊ីមកាន់តែប្រសើរនូវការងារ ដែលគ្រូធនធានកំពុងព្យាយាមធ្វើ ។

សៀវភៅណែនាំនឹងជំរាបអង្គការអន្តរជាតិ និង អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលចាប់អារម្មណ៍នូវសារៈគារ, រចនាសម្ព័ន្ធ និង ផែនការកម្មវិធីនេះសំរាប់អនាគត ។

នៅទីបញ្ចប់, សៀវភៅណែនាំនឹងជំរាបគ្រូអាយភីអ៊ីម និង អ្នកគ្រប់គ្រងក្នុងកម្មវិធីអាយភីអ៊ីមជាតិនៃក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទអំពីយុទ្ធសាស្ត្រនិង ទិសដៅដែលលេចឡើងក្នុងអាយភីអ៊ីមលើសាលារៀនសំរាប់រយៈពេលជាងពីរឆ្នាំចុងក្រោយមកនេះ ។ លទ្ធភាពនៃគ្រូធនធាន ដែលទទួលការបណ្តុះបណ្តាលអាយភីអ៊ីម អាចមានសមត្ថភាពផ្សារភ្ជាប់ការងារនេះជាមួយកសិករគ្រូប្រហែលជាជួយសំរេចគោលដៅអាយភីអ៊ីមសហគមន៍និងអភិវឌ្ឍបណ្តាញការងារស្រែនៅមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន ។

ជំពូក ១

តើ អាយ ភី អ៊ឹម ជា អ្វី ?

អាយ ភី អ៊ឹម គឺ ជា វិធី ដាំ ស្រូវ

អាយភីអ៊ឹមមានន័យថា វិធានការចំរុះថែទាំដំណាំ ។ វាជាវិធីច្រើនយ៉ាងសំរាប់សិក្ខាកាមរៀន ដើម្បីដាំស្រូវឲ្យមានសុខភាពល្អ, ទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់និងដើម្បីចេះប្រើប្រាស់ថ្នាំពុលកសិកម្ម និង ជីយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន [ដោយចំណាយប្រាក់តិច] ។ កម្មវិធីអាយភីអ៊ឹមត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅប្រទេសឥណ្ឌូណេស៊ីក្នុងទសវត្សន៍ឆ្នាំ៨០ ក្រោយពេលដែលគេបានដឹងថាការប្រើប្រាស់ថ្នាំពុលកសិកម្មគឺធ្វើអោយសត្វល្អិតចង្រៃកើនឡើងជាលំដាប់លើដំណាំស្រូវហើយថ្នាំពុលគឺបានបំផ្លាញគុណភាពធម្មជាតិ និង ក្នុងស្រែ ។ អ្នកស្រាវជ្រាវបានចាប់ផ្តើមសហការជាមួយកសិករ ហើយប្រើគ្រប់មធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាកំណើននៃសត្វល្អិតចង្រៃក្នុងស្រែរួចបានទទួលផលស្រូវច្រើន និង ថែមទាំងបានការពារបញ្ហាបរិស្ថានទៀតផង ។ ចំណេះដឹង និង បទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កសិករជារៀងៗជួយបង្កើនអោយមានបច្ចេកទេសល្អៗ ។ អាយភីអ៊ឹមជំរុញកសិករឲ្យចែកចាយ និង ផ្ទេរចំណេះដឹងតាមរយៈបង្កើតបណ្តាញកសិករនិងតាមរយៈជួយក្លាយខ្លួនឲ្យទៅជាអ្នកស្រាវជ្រាវម្នាក់ៗក្នុងស្រែដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ។ ចាប់ពីពេលនោះមក អាយភីអ៊ឹមបានរាលដាលទៅដល់ប្រទេសជាច្រើននៅតំបន់អាស៊ី អាហ្វ្រិក និង អាមេរិកខាងត្បូងបន្ទាប់មកត្រូវបានគេប្រើចំពោះដំណាំបន្លែ ដំណាំហូបផ្លែ និង ដំណាំផ្សេងៗទៀតក្រៅពីស្រូវ ។ ក្រោយមកទៀតនៅពេលមានអង្គសិក្ខាសាលាថ្នាក់អន្តរជាតិធំមួយស្តីពី *បរិស្ថានពិភពលោក*(នៅក្រុងរីអូដឺហ្សានេរ៉ូឆ្នាំ១៩៩២និង *សន្តិសុខស្បៀងពិភពលោក*នៅក្រុងរ៉ូមឆ្នាំ១៩៩៦)សិក្ខាកាមបានឯកភាពថាកម្មវិធីអាយភីអ៊ឹមគឺជាកម្មវិធីមួយដ៏មានសារៈសំខាន់និងថ្មីសំរាប់បង្កើតនិរន្តរភាពកសិកម្ម ។

អាយភីអ៊ឹម ជាវិធីសិក្សា

គំនិតអាយភីអ៊ឹមត្រូវបានគេណែនាំទៅសិក្ខាកាមតាមរយៈ*សាលារៀនស្រែ* ។ សាលាស្រែត្រូវបានគេរៀបចំជាថ្នាក់រៀន ដែលមួយថ្នាក់មានសិក្ខាកាមពី២៥ទៅ៣០នាក់ ។ នៅពេលសិក្សា គ្រូអាយភីអ៊ឹមជាអ្នកសម្របសម្រួលការងារកសិករជាអ្នករៀបចំដីដាំដំណាំស្រូវក្នុងស្រែ និង គ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ មើលការលូតលាស់របស់ ដំណាំស្រូវតាំងពីសំណាបរហូតដល់ស្រូវទុំ ស្រូវច្រូតកាត់ ។ ស្រែពិសោធន៍ ដែលសិក្ខាកាមធ្វើនោះ ត្រូវបែងចែកជាកូនស្រែតូចៗហើយសិក្ខាកាមជាក្រុមៗទទួលខុសត្រូវលើកូនស្រែនិមួយៗ ។ តាមការសង្កេត និងប្រមូលទិន្នន័យនៅរៀងរាល់សប្តាហ៍នៅតាមកូនស្រែ និង តាមរយៈដំណើរការរបាយការណ៍មួយដែលគេហៅថា "របាយការណ៍វិភាគប្រព័ន្ធក្សេត្របរិស្ថាន" ។ក្រុមសិក្ខាកាមអាចវិភាគអ្វីៗដែលកើតមាននៅក្នុងកូនស្រែរបស់ខ្លួនខុសៗគ្នាជាពិសេស វត្តមាននៃសត្វល្អិតប្រភេទផ្សេងៗហើយធ្វើការសំរេចចិត្តលើការគ្រប់គ្រងកូនស្រែ ។ ការធ្វើពិសោធផ្សេងៗនៅក្នុងកម្មវិធីអាយភីអ៊ឹមដែលត្រូវរៀបចំឡើង ក៏ជាមធ្យោបាយមួយដ៏ល្អសំរាប់សិក្សាជីវសាស្ត្រ និង វដ្តជីវិតនៃដំណាំ, ដំណាក់កាលលូតលាស់នៃដំណាំស្រូវ និង ផលប៉ះពាល់នៃសត្វល្អិតក្នុងស្រែ, សត្វផ្សេងៗទៀត, ស្មៅ និង

ជំងឺផ្សេងដែលបំផ្លាញបៀតបៀនសុខភាពដំណាំស្រូវ ។ នៅពេលគ្រូតកាត់រួចសិក្ខាកាមបានប្រៀបធៀបទិន្នផលប្រាក់ចំណាយលើការដាំស្រូវហើយឃើញភាពខុសគ្នានៃទិន្នផលស្រូវកូនស្រែនិមួយៗហើយនោះជាលទ្ធផលនៃការរៀបចំនិងថែទាំតាមបច្ចេកទេសផ្សេងៗគ្នា ។ គ្រូអាយភីអឹមមិនបានប្រាប់សិក្ខាកាមថាពួកគេត្រូវដាំស្រូវយ៉ាងណាៗទេ ។ សិក្ខាកាមជាអ្នកសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងលើការងារស្រែរបស់ខ្លួន ដែលពួកគាត់ត្រូវធ្វើ ។ អាយភីអឹមជានិច្ចកាលសង្កត់ធ្ងន់លើការសិក្សានូវអ្វីដែលកើតឡើងជាក់ស្តែងក្នុងស្រែមិនមែនសង្កត់ធ្ងន់លើការសិក្សាតាមសៀវភៅឯកសារឬមេរៀនគ្រូឡើយ ។ ដូច្នេះហើយទើបសិក្ខាកាមនិយាយថា: "ស្រែគឺជាសៀវភៅ " ។ សំរាប់គ្រូបង្រៀនដែលចំណើរការអាយភីអឹម នេះក៏ជាវិធីថ្មីមួយនៃការបង្រៀន និង រៀបចំការសិក្សា: គ្រូបង្រៀនឯកភាពថា ចំពោះពួកគាត់ពាក្យអាយភីអឹមក៏អាចមានន័យថា "ការកែលំអគុណភាពគរុកោសល្យ"ដែរ ។

អាយភីអឹម = IPM (Integrated Pest Management) វិធានការណ៍ចំរុះថែទាំដំណាំ

អាយភីអឹម = IPM (Improved Pedagogy Methodology) វិធីសាស្រ្តកែលំអគុណភាពអប់រំ

កម្មវិធីអាយភីអឹមនៅកម្ពុជា

អាយភីអឹមបានចាប់ផ្តើមនៅកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៣ ហើយឥឡូវនេះត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទៅដល់១៤ខេត្តហើយ ។ ស្ថាប័ននាំមុខគឺកម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិនៃនាយកដ្ឋានក្សេត្រសាស្ត្រ នៃក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ។ ក្រសួងកសិកម្មបានប្រើប្រាស់និងកែឆ្នៃអាយភីអឹមជាសមាសភាគមួយក្នុងចំណោមយុទ្ធសាស្ត្រជាតិដើម្បីអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្មក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ។ លក្ខណៈពិសេសនៃការអភិវឌ្ឍន៍អាយភីអឹមនៅកម្ពុជាគឺការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹម ដែលជាក់ពន្ធ័និងមន្ទីរកសិកម្មខេត្តនៅតាមបណ្តាយដីចំនោបនៃបណ្តាខេត្តនៅកម្ពុជា ។ គិតមកទល់នឹងថ្ងៃនេះ, អ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹមច្រើនជាង១៥០នាក់សំរាប់ដំណាំស្រូវ និង ៦០នាក់សំរាប់ដំណាំបន្លែទទួលការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូអាយភីអឹមរយៈពេលបួនខែ ។ វគ្គបំប៉ីនមួយទៀតរយៈពេល១៥ថ្ងៃក៏ត្រូវបានធ្វើឡើងសំរាប់កសិករដែលមានការយល់ដឹងខ្ពស់ ហើយបានបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលកសិករគ្រូ នៃសាលារៀនស្រែកសិករ ។ កសិករគ្រូបន្ទាប់មកក៏ទៅធ្វើការជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលការអាយភីអឹមដើម្បីដឹកនាំសាលារៀនស្រែសំរាប់កសិករផ្សេងទៀត, ជួយផ្សព្វផ្សាយគំនិតអាយភីអឹមនៅក្នុងមូលដ្ឋាន និង ជួយកាត់បន្ថយប្រាក់ចំណាយទៅលើការបើកសាលារៀនស្រែឱ្យមានកំរិតទាប ។ កសិករគ្រូដែលសកម្មបង្ហាញឱ្យគេឃើញនូវឥទ្ធិពលក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍បណ្តាញការងារកសិករក្នុងបណ្តាប្រទេសផ្សេងទៀតនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និង ក្លាយជាសមាសភាគដ៏សំខាន់ឈានទៅសម្រេចគោលដៅនៃកម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិ នៃ" អាយភីអឹមសហគមន៍" ។

កម្មវិធី អាយភីអឹមសាលារៀន នៅកម្ពុជា

អ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមក្នុងកម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិបានចាប់ផ្តើមពិសោធការងារជាមួយនិងការរៀបចំសាលារៀនស្រែសំរាប់សិស្សចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៦ ។ ក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧, អ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមនិងគ្រូបង្រៀន ដែលជាក់ពន្ធ័ក្នុងកម្មវិធីសាកល្បងបានជួបប្រជុំនៅពោធិសាត់ ។ គាត់បានសំណូមពរថាក្រសួងអប់រំបន្តណែនាំកម្មវិធីនេះក្នុងកម្មវិធីសិក្សាជាតិ ។

កម្មវិធីសាកល្បងផ្សេងទៀតជាផ្លូវការត្រូវបានរៀបចំឡើងក្នុងសាលា១២ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨, ដែលមានការឧបត្ថម្ភពីសំណាក់អង្គការអេហ្វអេអូ, ខេអ៊ែរ និង យូនីសេហ្វ, ហើយលទ្ធផលទទួលបានមានបង្ហាញនៅក្នុងអង្គសិក្ខាសាលាថ្នាក់ជាតិឆ្នាំ១៩៩៩ ។ ក្រសួងមយកបានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងមួយជាមួយអង្គការអប់រំពិភពលោកនៅកម្ពុជា នៅថ្ងៃទី២១មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដើម្បីបង្កើតកម្មវិធីនេះជាផ្លូវការ ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះគឺឱ្យមានការរៀបចំសាលារៀនស្រែចំនួន៣០នៅរដូវវស្សាឆ្នាំ១៩៩៩, ក្នុងនោះមានសាលារៀនស្រែសំរាប់បឋមសិក្សា និង មធ្យមសិក្សា ហើយនិងសំរាប់គរុសិស្សនៃសាលាគរុកោសល្យ ។ សាលារៀនស្រែបួនក្នុងចំណោមនេះគឺធ្វើឡើងជាមួយដំណាំបន្លែអាយភីអឹម ។ សាលារៀនស្រែប្រាំមួយទៀតត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបឋមសិក្សា២០០នាក់ និង មន្ត្រីអប់រំមូលដ្ឋានមកពីខេត្តបន្ទាយមានជ័យ, បាត់ដំបង, ពោធិសាត់, ស្វាយរៀង, កណ្តាល និងតាកែវ។ គោលបំណងនៃសាលារៀនស្រែទាំងនោះគឺបណ្តុះបណ្តាលគ្រូធនធាន ។ តួនាទីសំខាន់នៃគ្រូធនធានគឺផ្សព្វផ្សាយគំនិតថ្មីៗអំពីការបង្រៀនមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តន៍និងកសិកម្មដល់គ្រូបង្រៀនក្នុងសាលានិងតំបន់របស់ខ្លួន ។

និយមន័យសំខាន់ៗ

សាលារៀនស្រែអាយភីអឹម

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលវែង (ជាធម្មតា១៨សប្តាហ៍លើដំណាំស្រូវ) សំរាប់សិក្ខាកាមប្រហែល៣០នាក់

សាលារៀនស្រែកសិករអាយភីអឹម

សាលារៀនស្រែអាយភីអឹមដែលលើកបណ្តុះបណ្តាលកសិករចំនួនប្រហែល៣០នាក់

សាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្សអាយភីអឹម

សាលារៀនស្រែអាយភីអឹមដែលលើកបណ្តុះបណ្តាលសិស្សចំនួនប្រហែល៣០នាក់

សាលារៀនស្រែគ្រូអាយភីអឹម

សាលារៀនស្រែអាយភីអឹមដែលលើកបណ្តុះបណ្តាលគ្រូចំនួនប្រហែល៣០នាក់

មនុស្សសំខាន់ៗ

ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងក្រុមបង្រៀន

អ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹម ឬ គ្រូអាយភីអឹម

គ្រូជំនាញអាយភីអឹមដែលបានឆ្លងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូរយៈពេលវែង

(អ្នកសម្របសម្រួលច្រើនបំផុតធ្វើការក្នុងក្រុមអាយភីអឹមក្នុងមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត)

កសិករគ្រូ

កសិករដែលបានសិក្សាបញ្ចប់វគ្គសាលារៀនស្រែកសិករ និង ឆ្លងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូរយៈពេល១៥ថ្ងៃ

គ្រូធនធាន

គ្រូបង្រៀនដែលបានសិក្សាបញ្ចប់វគ្គសាលារៀនស្រែគ្រូ និង វគ្គបំប៉នបន្ថែម ផ្សេងទៀតមានគុណភាពស្មើនឹងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូរយៈពេល១៥ថ្ងៃដែរ

ជំពូក២

អាយភីអឹម សំរាប់សិស្សានុសិស្ស និង គ្រូបង្រៀន

ហេតុអ្វីមានអាយភីអឹម ?

គេមានវិធីច្រើនយ៉ាងក្នុងការបង្រៀនសិស្សនូវមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្របរិស្ថាន និង កសិកម្ម ហើយនិងវិធីមួយចំនួន ផ្សេងទៀតទទួលបានជោគជ័យក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀននិងរៀននៅកម្ពុជា ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយអត្ថប្រយោជន៍នៃការជ្រើសរើសអាយភីអឹមគឺមានច្រើន ។ ទីមួយ អាយភីអឹមជាកម្មវិធីមួយដែលបញ្ជាក់ប្រាប់ថាជាកម្មវិធីមានជោគជ័យ ។ ទីពីរអាយភីអឹមជាកម្មវិធីមួយដែលបណ្តាប្រទេសជាច្រើននៅភូមិភាគអាស៊ីយកលំនាំតាម ។ ទីបី កម្មវិធីនេះមានការទ្រទ្រង់បច្ចេកទេសតាមរយៈកម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិនៃក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ។

កម្មវិធីសាលារៀនស្រែអាយភីអឹមមិនត្រឹមតែជួយផ្ទេរចំណេះដឹងកសិកម្មដល់សិស្សានុសិស្សប៉ុណ្ណោះទេគឺថែមទាំងប្រើលំនាំអប់រំតាមវិធីមួយដែលសិស្សត្រូវណែនាំអោយសិក្សាដោយផ្ទាល់តាមរយៈនៃការសង្កេតនិងអនុវត្តន៍ការងារក្នុងស្រែនិងក្នុងថ្នាក់រៀន ។ក្នុងការសិក្សាអំពីអាយភីអឹមនិងកសិកម្មសិស្សអភិវឌ្ឍបំណិនជាច្រើនតាមមុខវិជ្ជាដូចជាភាសា,គណិតវិទ្យានិងវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តន៍ ។ សិស្សក៏ត្រូវជំរុញអោយប្រើប្រាស់គុណធម៌(សីលធម៌)ផងដែរដូចជារបៀបធ្វើការជាក្រុម, ការទទួលខុសត្រូវ, ការសំរេចចិត្ត និង ការសិក្សាដោយឯករាជ្យ ។ ការគួបផ្សំចំណេះដឹង, បំណិន និង ការអប់រំបុគ្គលិកលក្ខណៈ(គុណធម៌, សីលធម៌)ក្នុងកម្មវិធីមួយដ៏ច្បាស់លាស់នេះ ហើយដែលជាមូលហេតុនាំអោយក្រសួងអយកទ្រទ្រង់និងអភិវឌ្ឍអាយភីអឹមសំរាប់សិស្សនិងជាវិធីមួយសំរាប់បណ្តុះបណ្តាលគ្រូ ។

វិធីរៀននិងបង្រៀនអាយភីអឹមនឹងជួយសិស្សនិងគ្រូបង្រៀនសំរេចបានគោលដៅអប់រំរបស់ក្រសួងអយកនិងគោលដៅអប់រំថ្នាក់ជាតិនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានចែងនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាបឋមសិក្សា និង មធ្យមសិក្សា និង មាននៅក្នុងមុខវិជ្ជានិមួយៗនៅសៀវភៅសិក្សា សៀវភៅគ្រូ គេប្រើនៅសាលាចំណេះទូទៅមូលដ្ឋាន ។

ហេតុអ្វីគ្រូបង្រៀនសិស្សអំពីអាយភីអឹម?

វិធីសាស្ត្រសាលារៀនស្រែអាយភីអឹមគឺជាវិធីមួយដ៏មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការណែនាំសិស្សនូវគំនិតសំខាន់ៗអំពីបរិស្ថាន ។ វាក៏ជួយសិស្សឱ្យរៀនសូត្របាននូវពត៌មាន និង ជំនាញសំខាន់ៗសំរាប់ក្រុមគ្រួសារ និង សំរាប់ខ្លួនគេផ្ទាល់ ពេលចេញពីសាលា ។

នៅក្នុងការសិក្សានេះ សិស្សមិនមែនគ្រាន់តែអង្គុយនៅក្នុងថ្នាក់រៀនប៉ុណ្ណោះទេ ។ សិស្សត្រូវចុះស្រែពិនិត្យដើមស្រូវ, ប្រមូលសត្វល្អិត និង កត់ត្រាការលូតលាស់របស់ដំណាំស្រូវ ។ បន្ទាប់មក សិស្សវិលត្រឡប់មកកាន់ថ្នាក់រៀនវិញ ហើយធ្វើការបង្ហាញ ។ គ្រូ និង សិស្សធ្វើការជាមួយគ្នាយ៉ាងពិតប្រាកដ និង ចំណេះ ដឹងទាំងអស់សិស្សដែលគេទទួលបានពីការសិក្សា គេអាចអនុវត្តនៅក្នុងស្រែ...កម្មវិធីនេះបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវគំនិតអំពីការរៀន និង បង្រៀន. ហើយខ្ញុំបានយកគំនិតទាំងនេះទៅប្រើប្រាស់ជាមួយសិស្សខ្ញុំថ្នាក់ទី៦...វាជាវិធីដ៏ល្អសំរាប់អនុវត្ត វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ។.

សារិត អាន, គ្រូសាលាបឋមសិក្សាប្រាសាទនាងខ្មៅ, ដកស្រង់ពីព្រឹត្តិប័ត្រកំរងសាលា ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា, លេខ១០, ទំព័រ១៥ ឆ្នាំ១៩៩៨

វិធីសិក្សា និង បង្រៀនសាយភិន័យនិងជួយសិស្ស និង គ្រូបង្រៀនសំរេចបានគោលដៅរួម និង គោលបំណងអប់រំនៅកម្ពុជា ដែលមានចែងក្នុងកម្មវិធីសិក្សាជាតិបឋមសិក្សា, មធ្យមសិក្សា និងមុខវិជ្ជានិមួយៗសៀវភៅសិក្សា,សៀវភៅគ្រូប្រើក្នុងគ្រឹះអប់រំ ។

ហេតុអ្វីគ្រូបង្រៀនគប្បីរៀនអំពី សាយភិន័យ?

គ្រូបង្រៀនជាច្រើន, ដូចមន្ត្រីបទដកស្រង់ក្នុងចំណុចខាងលើនេះ, យល់ឃើញថាកម្មវិធីសាយភិន័យសាលារៀនគុំស្រជាវិធីមួយដ៏មានប្រសិទ្ធិភាពសំរាប់សិក្សា និង អនុវត្តវិធីបង្រៀនថ្មីមួយ ដែលក្រសួងអយកហៅថា " វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល "។ គ្រូបង្រៀនអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញក្នុងការប្រើប្រាស់បរិស្ថានជាកន្លែងសំរាប់សិក្សា និង គ្រប់គ្រងសកម្មភាពសិក្សាក្នុងថ្នាក់ ។ ការងារក្រុមតូចដែលសិស្សធ្វើកិច្ចការគឺជាលក្ខណៈនៃលំនាំការសិក្សារៀងរាល់សប្តាហ៍។ គ្រូបង្រៀនបានយល់ឃើញដែរថា សាលារៀនគុំស្រសាយភិន័យផ្តល់ការណែនាំល្អបំផុតអំពីគំនិត "ទំរុះ" ប្រើមេរៀនមួយដើម្បីណែនាំខ្លឹមសារថ្មី និង ចំណោលគ្នានោះផ្តល់សិស្សនូវឱកាសសំរាប់អនុវត្តជំនាញ ខាងភាសា គណិត និង មុខវិជ្ជាផ្សេងទៀត ។ គ្រូបង្រៀនចំនួនច្រើន ជាង២០០នាក់នៅក្នុងបណ្តាខេត្តក្រុងចំនួន៩បានចូលរួមរៀនសាលារៀនគុំស្រឆ្នាំ១៩៩៨និង១៩៩៩ ។ ក្រសួងអយក ពេលនេះ កំពុងធ្វើផែនការរកវិធីយ៉ាងណាដើម្បីអាចជួយ "គ្រូធនធាន" ឱ្យជួយគ្រូបង្រៀនដទៃទៀតៗក្នុងសាលា និង កំរងរបស់ អ្នកគេ ។ ចំណុចនេះ មានរៀបរាប់លំអិតនៅក្នុងជំពូក៥.៦ នៃឯកសារណែនាំនេះ ។

គ្រូបង្រៀនជាតិកម្ពុជា នៅជនបទភាគច្រើនជាកសិករ ។ គ្រូបង្រៀនទាំងឡាយណា ដែលទទួលការបណ្តុះបណ្តាលជាគ្រូធនធានក៏និងអាចជួយចែករំលែកចំណេះដឹងរបស់ខ្លួនទៅដល់កសិករផ្សេងទៀតនៅមូលដ្ឋានបានដែរ។ ចំណុចនេះមានន័យថាគ្រូបង្រៀននិងអាចបំពេញតួនាទីពីរយ៉ាង ។ មួយគឺតួនាទីជាផ្លូវការក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ និង មួយទៀតតួនាទីក្រៅផ្លូវការជាធនធានមនុស្សក្នុងសហគមន៍របស់ខ្លួន ។ គ្រូបង្រៀនអាចធ្វើការជាមួយកសិករគ្រូ ដែលទទួលការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងវគ្គនៃកម្មវិធីសាយភិន័យហើយបង្កើតជាក្រុមបង្រៀនមួយនៅមូលដ្ឋានជាផ្នែកនៃបណ្តាញការងារសាយភិន័យសហគមន៍ ។ ឧទា.គាត់អាចចូលរួមក្នុងក្រុមបង្រៀនៗសាលារៀនគុំស្រនៅមូលដ្ឋានរបស់គាត់ ។

បណ្តាប្រទេសផ្សេងៗទៀតក្នុងទ្វីបអាស៊ី ក៏កំពុងប្រើវិធីសាស្ត្រសាយភិន័យក្នុងសាលារៀនដែរ ។ ទំនោះប្រទេសថៃ, ហ្វីលីពីន, បង់ក្លាដែស, ម៉ាឡេស៊ី, ឥណ្ឌូណេស៊ី និង ឡាវ គេមានកម្មវិធីនេះដែរ។ ប្រទេសវៀតណាម និង ប្រទេសណេប៉ាល់កំពុងពិចារណាបន្ថែមសកម្មភាពសាលាទៅក្នុងការងារបច្ចុប្បន្នរបស់ខ្លួនជាមួយកសិករ។ គេមានឱកាសសំរាប់បង្កើតឱ្យមានកម្មវិធីសិក្សាសាលាស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីសិក្សា, ការកែលំអការបង្រៀនរបស់គ្រូ,ដំណើរកម្មសិក្សានិងការទស្សនាគ្រូជំនាញខាងបន្ទូកទេស ។ សកម្មភាពទាំងនេះនិងជួយជំរុញ និង ជាឱកាសសំរាប់គ្រូបង្រៀននៅកម្ពុជា និង ជួយលើកកំពស់គុណភាពអប់រំសាធារណៈ និង អាជីពផ្ទាល់ខ្លួន គ្រូបង្រៀននៅតំបន់ជនបទនៃកម្ពុជា ។

តើសាលារៀនស្រែអាយភីអឹមអាចពង្រឹងទំនាក់ទំនង និង លើកកំពស់ការទទួលខុសត្រូវរវាង សាលារៀន និង សហគមន៍តាមវិធីណាខ្លះ ?

កម្មវិធីអាយភីអឹមលើសាលារៀន នៅប្រទេសកម្ពុជាបានជួយក្រសួងអោយកក្នុងការពង្រឹងទំនាក់ទំនង រវាងសាលារៀនជនបទ និង សហគមន៍តាមរយៈការចូលរួមរបស់កសិករក្នុងក្រុមបង្រៀន និង ការបង្កើតគណៈកម្មការសហគមន៍គ្រប់គ្រងសាលា ។ សាលារៀនស្រែសិស្សអាយភីអឹមក៏បានលើកកំពស់ស្មារតីនៃការទទួលខុសត្រូវរបស់សាលាចំពោះសហគមន៍ដែលទទួលខុសត្រូវលើលទ្ធផលនៃការងារអប់រំ ។ការងារនេះត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈការអញ្ជើញមាតាបិតាឱ្យចូលរួមពិធីទស្សនកិច្ចមាតាបិតា និង ថ្ងៃទិវាស្រែ ដែលពួកគាត់អាចមើលឃើញសកម្មភាព សិស្សធ្វើ និង ស្តាប់សិស្ស ពេលសិស្សឡើង បង្ហាញរបាយការណ៍អំពីការសិក្សា ។ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្ស គ្រប់គ្រងថវិកាសំរាប់ដំណើរការកម្មវិធី និង ត្រួតពិនិត្យមើល សកម្មភាពសំខាន់ៗដោយនៃសាលារៀនស្រែ ពីសប្តាហ៍មួយទៅសប្តាហ៍មួយទៀត ។ គណៈកម្មការ នោះ ទទួលខុសត្រូវលើការទិញ សំភារៈ, ការចំណាយសំរាប់ក្រុមបង្រៀន និង ជួយក្នុងការគាំពារស្រែ ។ រាល់សប្តាហ៍ ពេលបង្រៀន សមាជិកម្នាក់ នៃគណៈកម្មការនេះបានចូលរួមមើលការបង្រៀន ។ គេជួបប្រជុំរៀងរាល់ខែ ដើម្បី ពិនិត្យភាពរីកចំរើន និង ទៅជួបមាតាបិតា នៅពេលសិស្សអវត្តមាន ។ សាលារៀនស្រែអាយភីអឹម បានជួយបង្កើតទំនាក់ទំនងដ៏រស់រវើករវាងសាលារៀននិងសហគមន៍ ។ ដោយហេតុថា ការងារនេះទាក់ទងដល់សកម្មភាពមួយ ដែលគ្រប់ៗគ្នាបានដឹងបានយល់រួចមកហើយអំពីការធ្វើស្រែ, សមាជិកសហគមន៍មាន អារម្មណ៍ធាសុខភាព និង ងាយស្រួល អំពីការ ចូលរួមដាក់ពិន្ទុរបស់ខ្លួន ។

អាយភីអឹមពង្រឹងទំនាក់ទំនងរវាងសាលារៀន_សហគមន៍តាមរយៈ

- សាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្សគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មការសហគមន៍ និង សាលារៀន
- សមាជិកសហគមន៍ចូលរួមក្នុងក្រុមបង្រៀន ។
- សិស្សពិភាក្សាកិច្ចការធ្វើនៅផ្ទះ និង អ្វីដែលសិស្សរៀនជាមួយមាតាបិតានៅផ្ទះ
- សិស្សបង្ហាញការសិក្សារបស់ខ្លួនទៅកាន់មាតាបិតានៅពេលទិវាស្រែ និង ពេលទស្សនកិច្ចមាតាបិតា ។

"អាយភីអឹម - ស្រែគឺជាសៀវភៅ"

ឈានចេញពី "អំណាន" ស្រែ សិស្សអាចរៀន និង ដកពិសោធន៍បានលើចំណុច (ទិដ្ឋភាព) យ៉ាងច្រើន អំពីការគ្រប់គ្រងស្រូវ ។ ដូចជាការរៀនអានយ៉ាងពិតប្រាកដនោះដែរ, គេត្រូវបង្ហាញពីវិធី "អាន" ស្រែស្រូវ ។ បញ្ញត្តិ នៃពាក្យថា "ស្រែគឺជាសៀវភៅ" គឺចេញមកពីប្រភពសាលារៀនស្រែកសិករ អាយភីអឹម រឺ សាលារៀនស្រែកសិករ ។ សាលារៀនស្រែកសិករគឺជា "សាលារៀនគ្មានជញ្ជាំង" មួយ បានត្រូវដំណើរការក្នុងរយៈឡុងពេលនៃរដូវវស្សា (ជារដូវ ធ្វើស្រែ) ជាមួយកសិករ ។ សិក្ខាកាម នៅសាលារៀនស្រែកសិករដាំស្រូវយ៉ាងពិតប្រាកដ ជាមួយនឹងការជួយជ្រោមជ្រែងពីសំណាក់អ្នកសម្របសម្រួលការងារអោយភីអឹម, ហើយរុករកគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃអេកូសាស្ត្រលើដំណាំស្រូវ និង ការគ្រប់គ្រង ។ ផ្នែកចំបងនៃសាលារៀនស្រែកសិករគឺការធ្វើរបាយការណ៍វិភាគ

ប្រព័ន្ធកេរ្យគ្របរិស្ថាន ។ នេះជាលំនាំនៃការចុះពិនិត្យមើលស្រែរាល់សប្តាហ៍ ដែលនៅទីនោះ សិក្ខាកាមកត់ត្រា ពត៌មានបានពីការសង្កេត, រួចពិភាក្សា និង វិភាគលើការសង្កេតនោះ ។ ក្នុងការវិភាគនេះសិក្ខាកាម វាស់, ពិនិត្យមើល និង ប្រៀបធៀបការផ្លាស់ប្តូរក្នុង គ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់ នៃភាវៈមានជីវិត ដំណាំស្រូវ ចំនួនសត្វល្អិត ដែលទាក់ទងនឹងដំណាក់កាលលូតលាស់នៃដំណាំស្រូវ, សត្វល្អិតស៊ីស្រូវ ទំនាក់ទំនងប្រេដាក់ទ័រ, ជំងឺនៃដំណាំស្រូវ និង ភាវៈផ្សេងៗ ទៀតដែល ជះឥទ្ធិពលដល់ការគ្រប់គ្រងសំរេច ចិត្តរបស់កសិករ ។ អនុវត្តន៏សេចក្តីសំរេច ចិត្តគ្រប់គ្រងបានក្លាយជាការបង្ហាញឱ្យ ឃើញតាមរយៈការពិភាក្សានិងការវិភាគការសង្កេត និង ប្រៀបធៀបលើការអនុវត្តដែលខុសៗគ្នា ។ ការងារតាមក្រុម និង បច្ចេកទេសអប់រំក្រៅប្រពន្ធ័ផ្សេងទៀតត្រូវបានប្រើក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលនេះដែរដូចជាការដាក់វេនប្រចាំក្រុម,ការពិភាក្សាដឹកនាំសិស្សនិងការសម្របសម្រួល ។

អេហ្វអេអូ-ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ "អាយភិអ៊ឹម - ស្រែជាសៀវភៅ" របាយការណ៏សិក្ខាសាលា, ១៩៩៧

ជំពូក៣

ការរៀបចំសាលារៀនស្រែអាយភីអឹមមួយកន្លែង

នៅកម្ពុជា, សាលារៀនស្រែសិស្សទាំងអស់គិតមកដល់និងពេលនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈកម្មវិធីអាយ ភីអឹមជាតិនៃក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ រឺ តាមរយៈអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ។ អង្គការទាំងនោះមានដូចជា អង្គការអប់រំពិភពលោកនៅកម្ពុជា, ខេបរ៍អង្គការសង្គ្រោះកុមារន័រវេ (រ៉េដបាណា) ដោយសហការជាមួយក្រសួងអោយក ។ ជាមួយនិងវិមជ្ឈការនៃប្រព័ន្ធអប់រំ និង ការបង្កើនភាពចូលរួមរបស់សហគមន៍ក្នុងការងារអប់រំកម្មវិធីនេះបានក្លាយជាលទ្ធភាពមួយសំរាប់ សាលារៀន គ្រូបង្រៀន និង មាតាបិតាសិស្ស រឺ ក្រុមសហគមន៍ដើម្បីរៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សដោយខ្លួនឯង ។

គោលបំណងនៃជំពូក៣ នៃសៀវភៅណែនាំនេះគឺជួយក្រុមសាលានិង សហគមន៍ទាំងឡាយណា ដែលចង់ដឹងបន្ថែមទៀតអំពីសាលារៀនស្រែសិសអាយភីអឹម និង ប្រហែលជារៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សនេះមួយកន្លែង ។ សៀវភៅណែនាំនេះផ្តល់ [អ្នកអាន] នូវធនធាន, ធនធានមនុស្ស និង ថវិកា ដែលចាំបាច់ក្នុងការដំណើរការកម្មវិធីនេះមានប្រសិទ្ធភាព ។ បន្ទាប់មកជំពូក៤ផ្តល់អំពីដំណាក់កាលជាច្រើនដែលក្រុមសហគមន៍គប្បីធ្វើដើម្បីរៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សដោយខ្លួនឯង ។

វីដេអូ ស្តីពីសាលារៀនស្រែសិស្សអាយភីអឹមបង្ហាញលោកអ្នកនូវឧទាហរណ៍ពិតៗនៃសកម្មភាពដែលមានរៀបរាប់ក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះ ។ វីដេអូនោះ ថតរូបភាពនៃសាលារៀនស្រែសិស្ស នៅខេត្តកណ្តាល, តាកែវ, ស្វាយរៀង និង ពោធិសាត់ ឆ្នាំ១៩៩៩ ។ វាបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវចំណេះដឹង, ជំនាញ និង ការអប់រំបុគ្គលិកលក្ខណៈសិស្ស ដែលទទួលរៀននៅក្នុងកម្មវិធីសាលារៀនស្រែសិស្សអាយភីអឹម និង វិធីដែលសិស្សទាំងអស់នោះរៀន ។ ឯកសារថតចំលងគេអាចរកបាននៅមន្ទីរអប់រំខេត្ត, ការិយាល័យយូនីសេហ្វ រឺ អង្គការអប់រំពិភព លោកនៅកម្ពុជា ។

ការចាប់ផ្តើមធ្វើផែនការសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែង

គំនិតនៃការរៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សអាយភីអឹមអាចចេញមកពីប្រភពគ្រូបង្រៀននិងមាតាបិតាសិស្សដែលធ្លាប់ដឹងអំពីកម្មវិធីនេះ ។ មនុស្សមួយក្រុមប្រហែលអាចបង្កើតឡើង ដើម្បីពិភាក្សាគំនិតនៃការបង្កើតនេះ ។ មុននិងចាប់ផ្តើមបើកសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែង ក្រុមនេះគប្បីដឹងខ្លះៗនូវព័ត៌មានមូលដ្ឋាន ។ ពិភាក្សាសំនួរពីរខាងក្រោមនិងជួយសមាជិកនៃក្រុមការងារនេះសំរេចថាតើគេពិតជាចង់រៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សរឺមិនចង់:តើសាលារៀនស្រែអាយភីអឹមជាអ្វី?

តើផលកំរៃនៃការរៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សអាយភីអឹមមានអ្វីខ្លះ?

ដើម្បីឆ្លើយតបនិងសំនួរខាងលើ ក្រុមគ្រូគួរនាំគ្នាអានព័ត៌មាននៅក្នុងសៀវភៅព្រឹត្តប័ត្រអាយភីអឹមសាលារៀនស្រែសិស្ស និងមើលវីដេអូនោះ ។ ប្រហែលជានៅក្នុងមូលដ្ឋាននោះមានកសិករមួយចំនួនបានដឹងបានដូអំពីអាយភីអឹមដែរហើយ ។ សមាជិកក្នុងក្រុមអាចជំរាបទៅកាន់កសិករនោះ រឺ អញ្ជើញគាត់ប្រជុំ ។ កសិករទាំងនោះនិងនិយាយប្រាប់លោកអ្នកភ្លាមៗថាតើកម្មវិធីនេះមានប្រយោជន៍ រឺ មិនមានប្រយោជន៍ ។

ក្រោយពីសមាជិកក្នុងក្រុមបានអានសៀវភៅណែនាំ និង ពិភាក្សាគ្នាចប់ហើយ, គាត់អាចសំរេចចិត្តថាគួរបើកសាលារៀនស្រែសិស្សនេះ រឺ មិនគួរ ។

ប្រសិនបើក្រុមសំរេចថាគួរបើកសាលារៀនស្រែសិស្សនេះមួយកន្លែងហើយ,ក្រុមត្រូវតែគិតពីធនធានដែលគេនឹងត្រូវការជាចាំបាច់ ។

ធនធានដែលត្រូវមានសំរាប់ដំណើរការសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែង

សាលារៀនស្រែសិស្សអាយភីអឹមគឺជាកម្មវិធីអប់រំដ៏មានគុណភាពខ្ពស់ ។ ដើម្បីបើកសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែងឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព គេត្រូវការរៀបចំជាច្រើន ។ សាលារៀនស្រែសិស្សដ៏ល្អត្រូវការធនធានច្រើនខុសៗគ្នាដូចជាកម្មវិធីសិក្សា, ក្រុមបង្រៀនដែលមានបទពិសោធន៍ច្រើន, ដីស្រែមួយកន្លែង, សំភារៈកសិកម្ម, ទីកន្លែងសំរាប់ពិភាក្សារៀនសូត្រនិងធ្វើការ,សំភារៈសិក្សាព្រមទាំងសិស្សមួយក្រុមដែលមានបំណងសិក្សានិងចាប់អារម្មណ៍និងកម្មវិធីនេះ ។វាជាការងាយស្រួលបើគិតពីធនធានទាំងនោះ ដោយចែកវាជាផ្នែកៗខុសៗគ្នា:

- ដីស្រែ និង កម្មវិធីសិក្សា
- ធនធានមនុស្ស
- សំភារៈ និង ប្រាក់

១ ដីស្រែមួយកន្លែង និង កម្មវិធីសិក្សាមួយ

ដើម្បីបើកសាលារៀនស្រែសិស្សដ៏មានប្រសិទ្ធភាពគេត្រូវការឱ្យមានដីស្រែមួយកន្លែងជាចាំបាច់ ។ ដីស្រែសំរាប់ដំណើរការនោះភាគច្រើនមានផ្ទៃដី១០០០ ម៉ែត្រក្រឡា ។ ដីស្រែ“ពិសោធន៍” នេះជាកន្លែងដែលសិស្សានុសិស្សធ្វើសកម្មភាព ។ ទោះបីជានៅកន្លែងសិក្សា រឺ ថ្នាក់រៀនក៏ដោយ, សិស្សប្រើប្រាស់ពត៌មានដែលគេប្រមូល បានអំឡុងពេលនៅក្នុងស្រែ ។ ហេតុនេះហើយទើបបានជាក្នុងកម្មវិធីអាយភីអឹម ជារឿយៗគេនិយាយថា “ ស្រែគឺជាសៀវភៅ” ។ សិស្សក៏នឹងត្រូវការទីកន្លែងសិក្សាមួយ ដែលនៅជិតដីស្រែនោះដែរ ហើយកន្លែងនោះជាធម្មតាគឺថ្នាក់រៀន ។

សាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្សមានកម្មវិធីសិក្សាជាលាយល័ក្ខអក្សរមួយដែរ ។អ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹម មកពីក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទត្រូវការពេល៤ខែសំរាប់ទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីយល់ដឹងនិងអនុវត្តប្រើកម្មវិធីសិក្សានោះ ។ កម្មវិធីសិក្សាមានគំនិតជាច្រើនអំពីអ្វីដែលត្រូវបង្រៀន (ខ្លឹមសារ) និង គំនិតអំពី វិធីបង្រៀន (វិធីសាស្ត្រ) ។ អ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមធ្វើផែនការ១៨សប្តាហ៍សំរាប់ដំណើរការសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែងដោយជ្រើសរើសប្រធានបទមេរៀនមកពីកម្មវិធីសិក្សានោះ ។ នេះមានន័យថា, ជួនកាលក្នុងអំឡុងពេលសិក្សាសាលារៀនស្រែសិស្ស, អ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមនិងធ្វើការកែប្រែផែនការនោះពីព្រោះផែនការត្រូវអោយទៅតាមអ្វីដែលកើតមានពិតៗក្នុងស្រែមូលដ្ឋានពេលបច្ចុប្បន្ននោះ ។ តាមវិធីនេះ, ខ្លឹមសារនៃការសិក្សាសាលារៀនស្រែសិស្សមានលក្ខណៈបត់បែន (ទន់ភ្លន់) ច្រើនជាងខ្លឹមសារដែលកំណត់មកក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដែលចែងដូចៗគ្នាសំរាប់មួយឆ្នាំៗ ។ នៅក្នុងសាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែង, ខ្លឹមសារសំខាន់ និងចេញមកពីការសង្កេត និង សកម្មភាពរបស់សិស្ស នៅក្នុងស្រែ ។

២ ធនធានមនុស្ស

ជារឿយៗណាស់ សិស្សធ្វើការជាក្រុមតូច ក្នុងសាលារៀនស្រែសិស្ស ដែលនាំឱ្យមានការលំបាកសំរាប់គ្រូបង្រៀន ម្នាក់គ្រប់គ្រងតែម្នាក់ឯង ។ ហេតុនេះហើយទើបបានជាសាលារៀនស្រែសិស្សត្រូវដំណើរការដោយគ្រូបង្រៀនមួយក្រុម ។ សមាសភាពក្នុងក្រុមបង្រៀននោះមាន: អ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹម, គ្រូធនធាន និង កសិករគ្រូ ។ ក្នុងសាលារៀនស្រែសិស្ស, សិស្សធ្វើការជាប្រាំក្រុម ហេតុនេះវាជារឿងល្អប្រសើរបំផុត ក្នុងការឱ្យមានគ្រូមួយនាក់សំរាប់សិស្សមួយក្រុម ។

ក្រុមបង្រៀនទាមទារយ៉ាងតិចណាស់ក៏មានសមាជិកណាម្នាក់មានបទពិសោធន៍ខ្ពស់ពីទទួលការបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងល្អប្រសើរដែរ ។ ដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលមនុស្សម្នាក់អោយក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមម្នាក់បានល្អគេត្រូវការពេលបណ្តុះបណ្តាល៤ខែ ។ គេមិនត្រឹមតែត្រូវតែមានចំណេះដឹងកសិកម្ម, គីមី, ជីវសាស្ត្រ, វិទ្យាសាស្ត្រ បរិស្ថាន និង ការគ្រប់គ្រងចរិកាប៉ុណ្ណោះទេ តែគេក៏ត្រូវអភិវឌ្ឍជំនាញ ក្នុង ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធផងដែរ ។

ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធផងដែរជាវិធីបង្រៀនមួយបែប ដែលសង្កត់ធ្ងន់លើការអនុវត្ត រឺ "ការរៀនតាមរយៈធ្វើសកម្ម ភាព" ។ វាបង្កលក្ខណៈឱ្យសិស្សរៀនទេះ តាមរយៈការគិត និង ការធ្វើសកម្មភាពដោយខ្លួនឯងជាជាងការស្តាប់ និង កត់ត្រាអ្វីៗអំពីគ្រូ ខ្សែន រឺ សៀវភៅ ។ វាសង្កត់ធ្ងន់លើការងារជាក្រុម, ការសហការ និង ចែកចាយគំនិត បទពិសោធន៍ពីគ្នាទៅវិញទៅមក ។ វាមិនដាក់បាំងចំណេះដឹងជាសំងាត់នោះទេ ។ វាខុសគ្នាច្រើនណាស់អំពីការបង្រៀននិង បង្រៀនតាមវិធីចាស់..ដូច្នោះហើយទើបគ្រូអាយភីអឹមគេមិនហៅថា គ្រូអាយភីអឹមទេតែគេហៅថាអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមទៅវិញ ។ អ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមមិនប្រាប់សិស្សនូវរាល់អ្វីៗនោះទេ តែជួយសិស្សឱ្យចេះស្វែងយល់អ្វីៗ ដោយខ្លួនឯង និង ក្លាយជាអ្នករៀនសប្បាយរីករាយ ។ សាលារៀនស្រែសិស្សល្អមួយទាមទារអ្នកសម្រប សម្រួលការងារអាយភីអឹមដ៏ជំនាញម្នាក់ ។ កសិករដែលឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលកសិករគ្រូអាយភីអឹមជាសមាជិកដ៏សំខាន់ និង ដោយឡែក សំរាប់ក្រុមបង្រៀន ពីព្រោះគាត់ដឹងច្រើនណាស់អំពីលក្ខខណ្ឌមូលដ្ឋាន ។ គាត់អាចជួយក្នុងការរៀបចំសំភារៈ, ចូលរួមក្នុងក្រុម ក្នុងស្រែ និង រៀបចំការពិសោធន៍ ។ គាត់ក៏មានបទពិសោធន៍នៃការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធផងដែរ ។ ប្រសិនបើរកកសិករ គ្រូ ឬ កសិករដែលដឹងពីអាយភីអឹមមិនបានទេ,មនុស្សផ្សេងទៀត ដែលចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងក្នុងកម្មវិធីនិងមានបទពិសោធន៍ធ្វើស្រែអាចនិងត្រូវអញ្ជើញមកក្នុងក្រុមបង្រៀន ។សមាសភាពទាំងនោះអាចជាគ្រូផ្សេងៗទៀត,មាតាបិតាឬសិស្សដែលធ្លាប់ចូលរៀនវគ្គសាលារៀនស្រែសិស្សពីមុនក៏បាន ។

៣ សំភារៈ និង ថវិកា

សាលារៀនស្រែសិស្សទាមទារមានសំភារៈសិក្សា និង កសិកម្មចាំបាច់ ។ គ្រាប់ពូជ, ជី និង ថ្នាំពុលកសិកម្ម គេត្រូវតែទិញ ។ សំភារៈសិក្សាមួយចំនួនគេក៏ត្រូវតែទិញដែរ ។ ថវិកាគេអាចអង្គាសមកពីសាលារៀន រឺ សហគមន៍ ។ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល, អង្គការអន្តរជាតិប្រហែលជាអាចផ្តល់ប្រាក់ រឺ អោយ រឺ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទប្រហែលជាអាចទ្រទ្រង់សាលារៀនស្រែសិស្សមួយកន្លែងបាន ។ គ្រូបង្រៀន មូលដ្ឋាន និង មាតាបិតាត្រូវតែធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រមួយ សំរាប់ស្វែងរកប្រាក់មកដោះស្រាយបញ្ហានេះ ។

កម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិ នៃក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទមានបញ្ជីមានប្រយោជន៍មួយស្តីពីមុខសំភារៈ ដែលត្រូវការសំរាប់សាលារៀនស្រែសិស្ស ក្នុងនោះមានវាយតំលៃរួចជាស្រេច ។ គ្រូបង្រៀន ឬ មាតាបិតា ដែលរៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្សគប្បីសិក្សាឯកសារមុខទំនិញនេះយ៉ាងប្រយ័ត្នប្រយែង និង ធ្វើការសំរេចចិត្តថាតើត្រូវគាត់ទិញបានមុខណាខ្លះ ។

គាត់អាចសំរេចចិត្ត ឧទាហរណ៍ ថាមាតាបិតាសិស្សអាចផ្តល់អាហារសំរន់អង្ករាល់សប្តាហ៍ សំរាប់សិស្សដែលរៀនសាលារៀនស្រែសិស្ស ។ ធ្វើបានដូចនេះគឺជាការកាត់បន្ថយប្រាក់ចំណាយបានយ៉ាងសំខាន់សំរាប់សាលារៀនស្រែសិស្ស ។ គេអាចស្នើសុំឱ្យមាតាបិតាសិស្សធ្វើបរិច្ចាគសំភារៈឱ្យអាយភិអ៊ឹម ពេលបញ្ចប់វគ្គ ហើយធ្វើដូចនេះគឺជួយកាត់បន្ថយតំលៃចំណាយលើកម្មវិធីនេះបានមួយកំរិតទៀត ។កាលបើតំលៃសំរាប់ចំណាយលើសាលារៀនស្រែសិស្សកាន់តែទាបការរៃអង្គាសសំរាប់បង្គ្រប់ប្រាក់បើកសាលារៀនស្រែសិស្ស ក៏កាន់តែងាយស្រួល ទៅតាមនោះដែរ ។

អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និង អង្គការអន្តរជាតិដូចជា យូនីសេហ្វ, អប់រំពិភពលោក, ខេប, សង្គ្រោះកុមារន័រវេ (រ៉េដបាណា) និង អ្នកសម្របសម្រួលការងារ អាយភិអ៊ឹមក៏អាចជួយផ្តល់យោបល់ដល់ផ្នែកថវិកាដែរ ។ ក្នុងគោលដៅនេះ យើងចង់បាន

<u>កំរិតនៃការចំណាយលើកម្មវិធីមានទាប តែគុណភាពនៃកម្មវិធីគឺនៅ ខ្ពស់ដដែល</u> ។

ទឹកប្រាក់ចំនួន៥០០ដុល្លាដែលជាកំរិតមួយទាបបំផុតដែលគេត្រូវការជាចាំបាច់ដើម្បីអាចទាប់ដំណើរការសាលារៀន ស្រែសិស្សអាយភិអ៊ឹមមួយកន្លែង ។ តំលៃនេះប្រហែលជាអាចថយចុះទៀត ដោយហេតុថាគ្រូបង្រៀនដែលមានបទពិសោធន៍ច្រើន ហើយអាចកែឆ្នៃកម្មវិធីសិក្សាតាមវិធីមួយដែលសក្តិសមទៅនឹងស្ថានភាពមូលដ្ឋាន(សូមអានជំពូក៧នៃសៀវភៅណែនាំនេះ ដែលមានពិភាក្សាខ្លះៗលើវិធីដែលនឹងកើតមានចំពោះកម្មវិធីថ្ងៃអនាគត) ។

សង្ខេប ធនធានមូលដ្ឋាន ដែលត្រូវការសំរាប់ដំណើរការសាលារៀនស្រែសិស្សមួយ

- ដីស្រែមួយកន្លែង ដែលមានផ្ទៃក្រឡាប្រហែល១០០០ម៉ែត្រការ៉េ
- កម្មវិធីសិក្សា សំរាប់សាលារៀនស្រែសិស្សអាយភិអ៊ឹម
- ក្រុមបង្រៀនមួយក្រុម (អ្នកសំរបសំរួលការងារអាយភិអ៊ឹមយ៉ាងតិចណាស់១នាក់និងកសិករ៤នាក់, គ្រូបង្រៀនរឺមាតាបិតា)
- ប្រាក់ប្រហែល៥០០ដុល្លា
- ជំនួយពីសហគមន៍មួយចំនួន

ជំពូក៤

ការរៀបចំសាលារៀនផ្ទះសិស្សអាយធីអ៊ឹម

ការណែនាំពីដំណាក់កាលនិមួយៗ

ដំណាក់កាលទី១_ការបង្កើតក្រុមពិភាក្សា

- បង្កើតគណៈកម្មការ រឺ ក្រុមមួយ ។ នោះគឺជាគណៈកម្មការគ្រូបង្រៀន និង មាតា បិតាសិស្សដែលចាប់អារម្មណ៍ចំពោះកម្មវិធីសាលារៀនផ្ទះអាយធីអ៊ិម ។
- អញ្ជើញនាយកសាលាមកចូលរួមក្នុងក្រុមលោកអ្នករឺ មកពិនិត្យនិងយល់ព្រមតាមផែនការរបស់លោកអ្នក ។ លោកអ្នកត្រូវការនាយកសាលាជួយសហការ និង ដោះស្រាយបញ្ហាបន្ទប់រៀនឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ក្នុងសាលា និងបញ្ជូនសំណើលោកអ្នកទៅជូនប្រធានការិយាល័យអប់រំស្រុកប្រធានមន្ទីរអប់រំខេត្តដើម្បីពិនិត្យនិងយល់ព្រម ។
- បើកអង្គប្រជុំហើយប្រើសៀវភៅណែនាំនេះ(បញ្ចាំងខ្សែវីដេអូពេលប្រជុំនោះបើសិនជាអាចធ្វើបាន)ដើម្បីឱ្យអ្នកចូលរួមអង្គប្រជុំបានឃើញបានយល់នូវអ្វីទៅដែលហៅថាសាលារៀនផ្ទះសិស្សព្រមទាំងធនធានចាំបាច់សំរាប់ដំណើរការសាលារៀនផ្ទះ ។

ដំណាក់កាលទី២_លើកផែនការដើម្បីរៀបចំនូវ [ទីកន្លែង,សមាសភាព,ថវិកា]

- កំណត់ទីកន្លែងផ្ទះសំរាប់ធ្វើជាផ្ទះពិសោធន៍និងទទួលបានការព្រមព្រៀងរវាងលោកអ្នកនិងម្ចាស់ផ្ទះ(ការនេះវាជាការងាយស្រួល ប្រសិនបើផ្ទះនោះជាកម្មសិទ្ធិសាលារៀនរឺក៏ម្ចាស់ផ្ទះជាគ្រូបង្រៀន រឺ ជាកសិករដែលនៅក្នុងក្រុមបង្រៀន) ។
- កំណត់ទីកន្លែងសិក្សា(ថ្នាក់រៀន រឺ កន្លែងសមរម្យមួយក្រោមម្លប់ឈើ) ដែលនៅមិនឆ្ងាយពីផ្ទះពិសោធន៍ ។
- កំណត់សមាសភាព៥នាក់ជាគណៈកម្មការផ្លូវការមួយ សំរាប់គ្រប់គ្រងសាលារៀនផ្ទះសិស្ស (ជាធម្មតា សមាជិកទាំងនោះត្រូវជ្រើសរើសមកពីគណៈកម្មការសាងសង់សាលា រឺ សមាគមមាតាបិតាសិស្សហើយត្រូវធានាឱ្យបានថាក្នុងគណៈកម្មការនោះត្រូវតែមានស្ត្រី២នាក់ចូលរួមជាសមាជិកដែរ) ។
- កំណត់សមាសភាពនៃក្រុមបង្រៀនមាន៤នាក់(គ្រូបង្រៀនកាន់ថ្នាក់,កសិករឬមាតាបិតាសិស្សក្នុងនោះមានស្ត្រីចូលរួមដែរ) ។
- គណៈកម្មការខាងលើនេះគប្បីដាក់ពាក្យ និង ធ្វើកិច្ចសន្យាក្នុងការទទួលយកថវិកាពីសាលារៀន សហគមន៍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល រឺ អង្គការអន្តរជាតិ, យកមកដំណើរការសាលារៀនផ្ទះសិស្សនេះ ។

ដំណាក់កាលទី៣_កំណត់ និង ពិភាក្សាការងារជាមួយអ្នកសំរបសំរួលអាយធីអ៊ឹម

ស្វែងរក និង កំណត់អ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹមម្នាក់ដែលអាចដឹកនាំក្រុមបង្រៀនបាន ។ បច្ចុប្បន្នកាលនេះ អ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹមគឺត្រូវបានគេជ្រើសរើសមកពីក្នុងចំណោមមន្ត្រីកសិកម្មស្រុក និង មន្ទីរកសិកម្មខេត្តពីព្រោះអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមស្ទើរតែទាំងអស់ធ្វើការឱ្យក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ។ នៅពេលលោកអ្នកជួបជាមួយមន្ត្រីសម្របសម្រួលថ្នាក់ខេត្ត(ហៅកាត់ជាភាសាអង់គ្លេសថា ភីស៊ី) ដែលធ្វើការក្នុងខេត្តលោកអ្នកគប្បីបង្ហាញផែនការលោកអ្នកនិងស្នើសុំគាត់ឱ្យជួយរកអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមម្នាក់ដើម្បីធ្វើការក្នុងក្រុមបង្រៀនសាលាភូមិស្រែសិស្ស ។

- បើរកអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមបានហើយសូមជួបជាមួយគាត់នៅសាលារៀនលោកអ្នកដើម្បីពិភាក្សាការងារទាក់ទងដល់ដំណើរការសាលារៀនភូមិស្រែសិស្ស ។

ដំណាក់កាលទី៤_ធានាបានការយល់ព្រមពីសំណាក់មន្ត្រីអយក

- ធានាបាននូវថវិកា សំរាប់ដំណើរការសាលារៀនភូមិស្រែសិស្សអាយភីអឹម និង សំរាប់ធនធានផ្សេងទៀត ។
- ដាក់ពាក្យជាផ្លូវការទៅលោកប្រធានមន្ទីរអប់រំខេត្ត តាមរយៈនាយកកំរង និង ប្រធានការិយាល័យ អប់រំស្រុក ដើម្បីសុំច្បាប់ចាប់ដំណើរការសាលារៀនភូមិស្រែសិស្សអាយភីអឹមមួយកន្លែង ។

ដំណាក់កាលទី៥_ជ្រើសរើសសិស្ស និង ជួបជាមួយមាតាបិតា

- ទទួលលិខិតយល់ព្រមពីសំណាក់ប្រធានមន្ទីរអប់រំខេត្ត តាមរយៈប្រធានការិយាល័យអប់រំស្រុក ។
- ជ្រើសរើសសិស្សមួយក្រុមមាន៣០នាក់ (ជាធម្មតាសិស្សមកពីថ្នាក់ទី៥ រឺ សិស្សថ្នាក់ទី៦នៃបឋមសិក្សា រឺ ទី៧ រឺ ថ្នាក់ទី៨នៃមធ្យមសិក្សា) ។ ចំនួនសិស្សទាំង៣០នាក់នោះអាចនឹងត្រូវជ្រើសរើសមកពីថ្នាក់តែមួយក៏បានរឺថ្នាក់ច្រើនក៏បានហើយមកពីសាលាតែមួយរឺសាលាច្រើននៅជិតៗគ្នាក៏បាន ។ សំខាន់គឺមិនត្រូវឱ្យសិស្សទាំងនោះធ្វើដំណើរផ្លូវឆ្ងាយទេ ។
- សិស្ស៣០នាក់នោះគួរមានប្រុស៥០ភាគរយ និង ស្រី៥០ភាគរយហើយម្នាក់ៗមានអាយុពី១២ទៅ១៨ឆ្នាំ ។ វាជារឿងល្អប្រសើរបើក្រុមនិមួយៗមានសិស្សធំៗខ្លះៗព្រោះពេលសិក្សាកិច្ចការខ្លះទាមទារសិស្សរាងកាយធំៗដើម្បីបំពេញ ។
- រៀបចំ និង បើកអង្គប្រជុំជាមួយសិស្សទាំងអស់ជាមួយគ្រួសាររឺមាតាបិតាសិស្សម្នាក់ៗរឺ ក្រុមគ្រួសារសិស្សនិងជាមួយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រង និង អ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹម ។ អង្គប្រជុំនេះគឺមានគោលបំណងបញ្ជាក់ច្បាស់អំពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្នាក់ៗសំរាប់ធ្វើការងារ និង ឯកភាពលើបរិក្ខាសំរាប់ចាប់ផ្តើម ។ អ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹមក៏នឹងពិភាក្សាបញ្ហាធំៗដែលកើតមាននៅក្នុងមូលដ្ឋាននិងជះឥទ្ធិពលដល់ការធ្វើស្រែនៅតំបន់នោះ ។ ការស្វែងយល់ពីបញ្ហានេះគឺជួយអ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹមក្នុងការធ្វើផែនការនិងកម្មវិធីសិក្សាសាលារៀនភូមិស្រែសិស្ស ។

ដំណាក់កាលទី៦_ទទួលថវិកា និង ទិញទំនិញ

- ទទួលថវិកាមកពីសាលា, សហគមន៍ រឺ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលណាមួយដែលធានា ។ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងត្រូវចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងមួយដើម្បីទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងថវិកា និង ការចំណាយផ្សេងៗឱ្យបានល្អ ។

- គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងគប្បីជួបប្រជុំជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមដើម្បីពិភាក្សាការទិញ សំភារៈពុស និង សំភារៈចាំបាច់សំរាប់ដំណើរការសាលារៀនពុស ។

ដំណាក់កាលទី៧_បើកសាលារៀនស្រែសិស្ស

- ចាប់ផ្តើមដំណើរការសាលារៀនពុសសិស្ស

បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់សង្ខេបសំរាប់លោកអ្នកចាប់ដំណើរការសាលារៀនស្រែសិស្សអាយភីអឹម

ដំណាក់កាលនៃការរៀបចំ	រួចហើយ
❖ បង្កើតក្រុមគ្រូបង្រៀន និង គ្រូ និង មាតាបិតាសិស្សដែលចាប់អារម្មណ៍នឹងកម្មវិធីនេះ និង អញ្ជើញនាយកសាលាចូលរួម	
❖ ជួបប្រជុំ និង ពិភាក្សាសាលារៀនស្រែអាយភីអឹម.ប្រើសៀវភៅណែនាំ និង វីឌីអូ ហើយសម្រេចចិត្តថានឹងសាកល្បងបើកសាលារៀនស្រែសិស្សនេះឬមិនបើក	
❖ កំណត់ទីតាំងស្រែសមស្រប, សុំការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ស្រែប្រើស្រែដំណើរការ សាលារៀនស្រែសិស្ស	
❖ កំណត់ទីកន្លែងសំរាប់សិក្សាសមរម្យមួយ ដែលនៅជិតស្រែ	
❖ បង្កើតគណៈកម្មការសហគមន៍គ្រប់គ្រងសាលារៀនស្រែសិស្ស មាន៥នាក់ (ស្ត្រីយ៉ាងតិច២នាក់)	
❖ បង្កើតក្រុមបង្រៀនមាន៤នាក់ (គ្រូបង្រៀន, កសិករ, មាតាបិតា,(ក្នុងនោះមានស្ត្រីមួយនាក់ចូលរួម)	
❖ គណៈកម្មការធ្វើសំណើសុំប្រាក់ពីសហគមន៍ សាលា អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល /អន្តរជាតិ	
❖ ជួបជាមួយមន្ត្រីសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមថ្នាក់ខេត្ត (ភីស៊ី) នៅមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត ដើម្បីសុំឱ្យបានអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមម្នាក់ សំរាប់សាលារៀនស្រែសិស្ស	
❖ រៀបចំឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹមចុះទៅមើលទីតាំងសាលារៀន សហគមន៍ និង ពិនិត្យ ស្រែ	
❖ ធានាអោយបានថាលោកអ្នកនឹងមានថវិកា និង ធនធានផ្សេងទៀតគ្រប់គ្រាន់ហើយ	
❖ ដាក់ពាក្យទៅការិយាល័យ និង មន្ទីរអប់រំ តាមរយៈនាយកកំរង ដើម្បីសុំសេចក្តី យល់ព្រម និង បើកសាលារៀនស្រែសិស្ស	
❖ ទទួលសេចក្តីយល់ព្រមពីមន្ទីរអប់រំ, ការិយាល័យអប់រំ ដើម្បីដំណើរការសាលារៀនស្រែសិស្ស	
❖ ជ្រើសរើសសិស្សថ្នាក់ទី៥ នៅសាលាបឋមសិក្សា រឺ សិស្សនៅមធ្យមសិក្សា (ក្នុងនោះមាន សិស្សប្រុស៥០ភាគរយ សិស្សស្រី៥០ភាគរយ)	
❖ ប្រជុំជាមួយសិស្ស, មាតាបិតា, ក្រុមបង្រៀន, គណៈកម្មការគ្រប់គ្រង និង អ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមដើម្បីរៀបចំសាលារៀនស្រែសិស្ស និង ពិភាក្សាបញ្ហាកើតមានក្នុងស្រែ មូលដ្ឋានរបស់លោកអ្នក និង ឯកភាពលើកាលបរិច្ឆេទចាប់ដំណើរការសាលារៀនស្រែសិស្ស	
❖ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងទទួលថវិកា និង ចុះកិច្ចសន្យាគ្រប់គ្រងសាលារៀនស្រែសិស្ស	
❖ គណៈកម្មការជួបអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមដើម្បីពិគ្រោះនិងទិញសំភារៈ	
❖ ចាប់ផ្តើមបើកសាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្ស ។	

លំដាប់លំដោយនៃសកម្មភាពក្នុងសាលារៀនស្រែសិស្សានុសិស្សអាយភីអឹម

ការរៀបចំដី, ពង្រាប និង លើកភ្លឺស្រែ, សិស្សនិងគ្រូ ធ្វើការរួមគ្នា

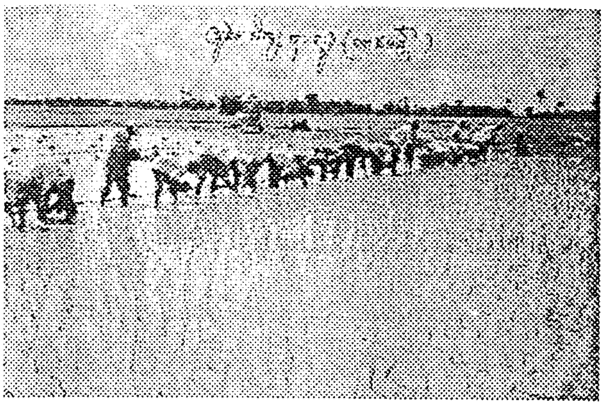

សិស្សនិងគ្រូស្ទូងស្រូវក្នុងស្រែពិសោធន៍

លំនាំនៃការវិភាគប្រព័ន្ធអេកូសិស្ថានក្នុងស្រែ- ការសង្កេត, ប្រមូលសំណាក, វាស់ និង កត់ត្រា

លំនាំនៃការវិភាគប្រព័ន្ធអេកូសិស្ថានក្នុងកន្លែង សិក្សា-ការពិភាក្សា,គូរ,សរសេររបាយការណ៍ និង សម្រេចចិត្ត

ការងារក្រុមតូចក្នុងពេលសិក្សា...គេអាចធ្វើការ សិក្សានៅក្រៅថ្នាក់បានដែរ

ការងារក្រុមតូចក្នុងពេលសិក្សា...គេអាចធ្វើការ សិក្សានៅក្រៅថ្នាក់បានដែរ

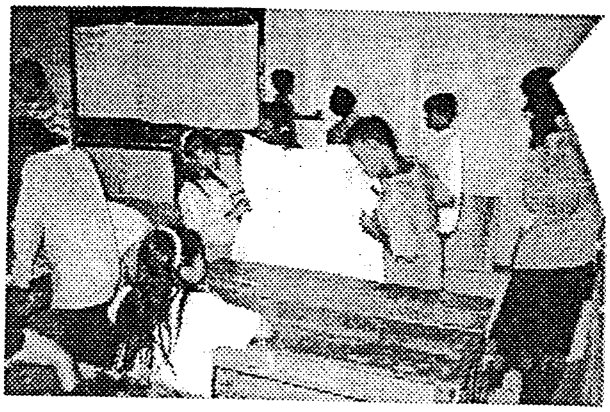

សិស្សរៀបចំពិសោធន៍ "ទ្រុងសត្វល្អិត" ដើម្បីស្វែងយល់លក្ខណៈនៃសត្វល្អិត

សិស្សមានភាពជឿទុកចិត្តលើខ្លួនឯង និង ទទួលខុសត្រូវលើការឡើងបង្ហាញឡើងឧទ្ទេសប្រចាំថ្ងៃ

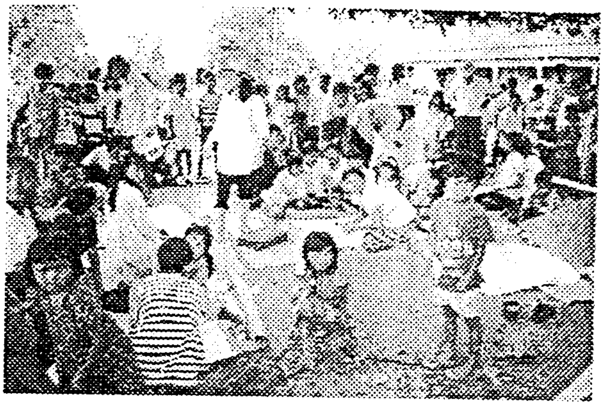

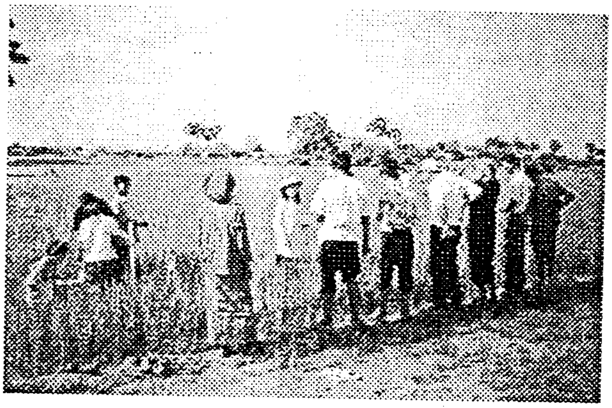

ទិវាមាតាបិតាទស្សនកិច្ចពីការពិភាក្សាសម្ដែងរបស់ភាព
សង្កេតវិធីដែលសិស្សរៀន

មាតាបិតាក៏សង្កេតឃើញកូនចៅគាត់រៀនក្នុងស្រែ និង អាចចែកពីការងារទៅកាន់គ្រួសារហើយអ៊ីមកងដែរ

កសិករមូលដ្ឋានចូលរួមក្នុងក្រុមបង្រៀននៃសាលារៀនស្រែសិស្ស

អនុវត្តន៍ការងារវិភាគប្រព័ន្ធក្សេត្របរិស្ថានចុងក្រោយបង្អស់ពេលស្រូវទុំ

ការវាស់វែងលើដីស្រែច្រូតកាត់ជាគំរូដើម្បីច្រូតកាត់

ការច្រូតកាត់ស្រូវជាគំរូក្នុងកូនស្រែ

ឈានចេញពីការថ្លឹងទំងន់ស្រូវក្នុងតំបន់ដីគំរូមួយ សិស្សអាចគណនាទិន្នផលស្រែពិសោធន៍ក្នុងមួយហិចតាបាន ។ បន្ទាប់មកសិស្សអាចសន្និដ្ឋាន ដោយខ្លួនឯងបានថាតើ បច្ចេកទេស គ្រប់គ្រងកូនស្រែណាមួយដែលគេទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់បំផុត

សិស្សបង្ហាញការងារខ្លួននៅថ្ងៃធ្វើទិវាស្រែ ។ មាតាបិតា គ្រូបង្រៀន និង ភ្ញៀវអាច វាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្ស ក្នុងកម្មវិធី តាមរយៈមើលឃើញស្នាដៃសិស្ស និងការសួរសំនួរអំពីរបាយការណ៍ ,តារាង, ក្រាហ្វិក ,រូបភាព ដែលសិស្សបិទបង្ហាញ

ជំពូក៥

ការបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូតាមរយៈសាលារៀនស្រែអាយភីអឹម

គ្រូបង្រៀនចូលរួមក្នុងកម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាល ផ្អែកលើសាលារៀនស្រែអាយភីអឹមជាមូលដ្ឋានពង្រីកចំណេះដឹង កសិកម្ម នៃបញ្ញត្តិ និង ភាពប្រាកដនិយម ហើយនិង វិទ្យាសាស្ត្របរិស្ថាន ។ ក្នុងនោះក៏មានណែនាំ គ្រូបង្រៀននូវគំនិតនៃការបង្រៀន និង បច្ចេកទេសគ្រប់គ្រង [ថ្នាក់រៀន] ដែរ ។ ក្រោយមក គ្រូបង្រៀនយកខ្លឹមសារ, គំនិតនៃការបង្រៀន និង បច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងទៅអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ខ្លួន ។ ការយល់ដឹងពេញលេញនូវខ្លឹមសារ និង ភាពប៉ិនប្រសប់ក្នុងការបង្រៀន និងគ្រប់គ្រងអាចមានគុណភាពកាន់តែប្រសើរ រឺ សំរេច បានតាមរយៈការបង្រៀនសាលារៀនស្រែសិស្សតាមលំដាប់លំដោយ រឺតាមរយៈការចូលរួមក្នុងវគ្គបំប៉នផ្សេងទៀត ។

ការសិក្សាអំពីខ្លឹមសារ និង បញ្ញត្តិ ក្នុងមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ និង កសិកម្ម

ថ្វីបើមិនមានសាលារៀនស្រែណាដែលក្លាយខ្លឹមសារដូចគ្នាយ៉ាងពិតប្រាកដក៏ដោយ, ក៏មានប្រធានបទគ្រឹះមួយចំនួនត្រូវបានក្លាយជានិច្ចដែរ ។ អ្នកសម្របសម្រួលទទួលយកចំណេះដឹងដែលសិក្ខាកាមមានមកស្រាប់ពីមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេហើយពង្រីកការយល់ដឹងរបស់សិក្ខាកាមកាន់តែទូលំទូលាយ ។ ឧទាហរណ៍ ការសិក្សាអំពីដី និង ជីវជាតិដី, ប្រព័ន្ធបរិស្ថាន, វដ្តនៃទឹក, រូបធាតុនៃដំណាំស្រូវ, បរិស្ថានជុំវិញស្រែស្រូវ, ការកត់សំគាល់ និង ស្គាល់ អត្តសញ្ញាណ និងស៊ើបអង្កេត សត្វល្អិត ព្រមទាំងឥទ្ធិពលនៃថ្នាំពុលក្នុងបរិស្ថាន ។

ប្រធានបទទាំងអស់ដែលមានខាងលើមានសារៈប្រយោជន៍ដល់គ្រូបង្រៀនក្នុងការផ្តល់ចំណេះដឹងស៊ីជំរៅមួយដែលគាត់អាចយកទៅឱ្យសិស្សរៀនក្នុងថ្នាក់ និង ក្នុងការងារដែលគាត់ប្រហែលជាធ្វើជាមួយគ្រូបង្រៀនផ្សេងទៀត ។ អ្វីៗដែលគ្រូបង្រៀនទះជិកម្មវិធីសាលារៀនស្រែសិស្សបំពេញ និង ធ្វើឱ្យកាន់តែច្បាស់ពីលើខ្លឹមសារ នៃសៀវភៅសិក្សាសំរាប់បឋមសិក្សា និង សៀវភៅគ្រូក្នុងមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តន៍ និង សិក្សាសង្គម (សូមអាន ទំព័រ...ខាងក្រោម) ។

សិក្សាអំពីលំនាំនៃការសិក្សា

ពេលគាត់នៅជាសិក្ខាកាមនៅក្នុងសាលារៀនស្រែដែរ, គ្រូបង្រៀន "រៀនតាមរយៈធ្វើសកម្មភាព", តាមដាននិងរកឃើញ [ដោយផ្ទាល់] ។ នៅពេលដែលពួកគាត់ធ្វើការក្នុងនាមជាគ្រូក្នុងសាលារៀនស្រែសិស្សពួកគាត់ក៏ប្រើវិធីសាស្ត្រដូចគ្នានេះដែរ ។ ពួកគាត់ជួយសិស្សដើម្បីរៀនតាមរយៈលំនាំមួយដែលមានការសង្កេត,ប្រមូលទិន្នន័យ,កត់ត្រា,វិភាគ,សំរេចចិត្តនិងបង្ហាញ [ពត៌មាន] នេះទៅកាន់សិក្ខាកាមឯទៀតៗ [ក្នុងថ្នាក់] ។ លំនាំសិក្សានេះគេហៅថាលំនាំស្រាវជ្រាវ ។ គ្រូបង្រៀនជាតិកម្ពុជានិងមាតាបិតាភាគច្រើនមិនជឿថាសិស្សបឋមសិក្សាអាចរៀនទះនូវវិធីនេះទេប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានឃើញសិស្សធ្វើការតាមលំនាំនេះផ្ទាល់ភ្នែកនៅក្នុងសាលា

រៀនពីស្រសិស្សទើបតាត់ឃើញ ។ ស្រូវ គណៈប្រតិភូមកពីចម្បងសិក្សា និងឧត្តមសិក្សាដែលទៅទស្សនាសាលារៀនពីស្រសិស្សមានយោបល់ជាអ៊ីយ៉ាវម៉ានេះហើយជាសំនាំសិក្សាដ៏ត្រឹមត្រូវ និងយ៉ាងពិតប្រាកដណាស់ដែលសិស្សកម្ពុជាត្រូវការដើម្បីអភិវឌ្ឍជំនាញខាងវិភាគ, គិត និង ទំនៀនស្តាបនា ។

ដំបូងបង្អស់ សិស្សប្រមូលសំភារៈសំរាប់សិក្សាស្រែ ដូចជាសៀវភៅសរសេរ . ក្រដាស. ប៊ិច. បន្ទាត់. សំណាញ់ចាប់សត្វល្អិត. ក្រឡជ័រ. ប្រដាប់បឺតសត្វល្អិត និង បន្ទាប់មកដើរទៅកាន់កូនស្រែពិសោធន៏របស់ខ្លួន ។ ពេលនៅក្នុងស្រែ សិស្សដើរប្រមូលទិន្នន័យនៅតាមកន្លែងដីទួល ក្នុងកូនស្រែពិសោធន៏ ។ សិស្សានុសិស្សមានតួនាទីខុសៗគ្នា ពេលចុះប្រមូលទិន្នន័យ. ឧទាហរណ៏ សិស្សម្នាក់ធ្វើជាអ្នកកត់ត្រា. សិស្សម្នាក់វិពីនាក់រករក និង រាប់សត្វល្អិត. សិស្សម្នាក់វាស់កំពស់ទឹក កំពស់ដើមស្រូវ ហើយម្នាក់ទៀតរាប់ចំនួនដើមនិងស្លឹកស្រូវ...។ ក្រោយពីប្រមូលទិន្នន័យរួចហើយ សិស្សប្រើសំណាញ់ដើម្បីចាប់សត្វល្អិត ។ សត្វល្អិតនោះនឹងត្រូវរក្សាទុកក្នុងក្រឡជ័រ។បន្ទាប់មកសិស្សនាំគ្នាត្រលប់ទៅកាន់ថ្នាក់រៀនវិញ។សត្វល្អិតទាំងនោះត្រូវប្រើសំរាប់ពិសោធថ្មីក្នុងទ្រុងសត្វល្អិត... សិស្សត្រឡប់មកកាន់ថ្នាក់រៀនដើម្បីរៀបចំរបាយការណ៏មួយឈ្មោះថា របាយការណ៏វិភាគប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងក្រុមរបស់ខ្លួន ដោយប្រើទិន្នន័យពកំមានប្រមូលបានពីក្នុងស្រែ...។ របាយការណ៏វិភាគប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីពីក្រុមនីមួយៗត្រូវបានបង្ហាញទៅកាន់សិស្សក្នុងក្រុមធំដោយសិស្សដែលជាតំណាងក្រុមម្នាក់ ...

<u>ករណីសិក្សា. អង្គការអប់រំពិភពលោក. លេខ១ (ឆ្នាំ១៩៩៩). សាលារៀនស្រែសិស្សអោយគិអ៊ីមគ្រប់គ្រងដោយ សហគមន៏ដែលមានក្នុងកំរងសាលាជនបទ៦.</u> ខេត្តតាកែវ. ខែកុម្ភៈ. ឆ្នាំ២០០០. ទំព័រ ១៥-១៦

លំនាំនៃរបាយការណ៏វិភាគប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីបង្កលក្ខណៈឱ្យសិស្សចូលរួមធ្វើសកម្មភាពកំរិតខ្ពស់ នៅក្នុងកូនស្រែពិសោធន៏ នៃសាលារៀនស្រែសិស្ស ។ លំនាំនោះមិនត្រឹមតែជាកិច្ចការគួរអោយចាប់អារម្មណ៏ ប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងជាការមួយដ៏ពិតប្រាកដ និងល្អវិសេសវិសាល ដោយហេតុថាវាជាលំហាត់សំរាប់សិស្ស សិស្ស រៀនហើយអាចមានពេលយកមកប្រើប្រាស់ អនុវត្តដោយផ្ទាល់មានសិក្សា ពិសោធន៏ សង្កេត អនុវត្តន៏ និង ពិភាក្សាដ៏ច្រើន សន្និកសន្ទាប់ តាមលំដាប់លំដោយ ។

អង្គការអប់រំពិភពលោក. របាយការណ៏នៃកម្មវិធីសាកល្បង ទំព័រ២៨. ឆ្នាំ១៩៩៩.

ការរៀន និង យកជំនាញបង្រៀនទៅអនុវត្ត

ដូចសិក្ខាកាមក្នុងសាលារៀនពីស្រដែរ គ្រូបង្រៀនយល់ និង វិភាគការបង្ហាញជំនាញបង្រៀនដ៏ច្រើន និង ដ៏ទូលំទូលាយ ។ បន្ទាប់មក គ្រូយកជំនាញទាំងនេះទៅប្រើពេលបង្រៀនសាលារៀនពីស្រសិស្សនិងក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ។ ជំនាញបង្រៀនដែលលេចធ្លោជាងគេក្នុងសាលារៀនពីស្រអាយភិអ៊ីមមានដូចតទៅ:

ការសួរសំនួរ:

អនុវត្តការបង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀនធម្មតា,គ្រូបង្រៀន ជាធម្មតាប្រើសំនួរដើម្បីតេស្តការចងចាំ, សំនួរមានចំលើយត្រូវតែមួយគត់ ។ គ្រូធនធានរៀនដើម្បីចេះប្រើសំនួរដែលមានប្រសិទ្ធិភាពជាងនោះទៅទៀត តាមរយៈការចូល រួមរបស់ខ្លួនក្នុងសាលារៀនពីស្រះ

- គ្រូប្រើសំនួរចងចាំដើម្បីតេស្តចំណេះដឹងផ្អែកលើបទពិសោធន៏និងការងារសិស្ស,មិនផ្អែកលើខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅវិការឧទ្ទេសរបស់គ្រូទេ
- គ្រូប្រើសំនួរដើម្បីចង់ដឹងអ្វីដែលសិស្សដឹងរួចហើយអំពីប្រធានបទថ្មីៗមុននឹងចាប់ផ្តើមប្រាប់សិស្សនូវអ្វីដែលពួកគេប្រហែលជាអាចដឹងស្រេចបាច់ហើយនោះ
- បន្ទាប់មកគ្រូឆ្លើយនឹងសំនួរមួយជាមួយនឹងសំនួរមួយទៀតក្នុងគោលបំណងជំរុញសិស្សអោយ"ជីកកាន់តែជ្រៅ" នៅក្នុងចំណេះដឹង បទពិសោធន៏ផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីស្វែងរកចំលើយមួយ
- ជារឿយៗ គ្រូសួរសំនួរដែលមានពាក្យ"ហេតុអ្វី"និង"តាមរបៀបណា"ដើម្បីជំរុញសិស្សអោយផ្តល់មតិនិងយោបល់ផ្ទាល់ខ្លួន

- គ្រូប្រើសំនួរដែលជំរុញសិស្សអោយសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង
- គ្រូប្រើសំនួរដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសំរាប់កិច្ចការសំរាប់ក្រុមតូច
- គ្រូជំរុញសិស្សអោយសួរគ្នាទៅវិញទៅមក

គ្រូល្អបំផុត...ជាញឹកញាប់ប្រើសំនួរដើម្បីជំរុញសិស្សអោយផ្តល់មតិ និង គំនិត ស្មានស្មូង [speculate] និងធ្វើការសំរេចចិត្ត...សំនួរដ៏ច្រើនប្រភេទបែបនេះត្រូវប្រើទាំងក្នុងស្រែ និង ថ្នាក់រៀន ។ ឧទាហរណ៍:

-សប្តាហ៍នេះ តើគេឃើញមានចំនួនសត្វល្អិតបំផ្លាញក្នុងស្រែ ច្រើនជាងចំនួនវាពីសប្តាហ៍មុនទេ? ហេតុអ្វី?

-កំរិតទឹកក្នុងស្រែសប្តាហ៍នេះ តើខ្ពស់ជាងកំរិតទឹកក្នុងស្រែសប្តាហ៍មុនទេ? ហេតុអ្វី?

-តើក្រុមអ្នកគួរធ្វើដូចម្តេចចំពោះបញ្ហាបំផ្លាញស្លឹកនោះ? ហេតុអ្វី?

-តើអ្នកគិតដូចម្តេច ចំពោះមូលហេតុដែលនាំអោយកើនឡើងយ៉ាងច្រើននូវសត្វមមាចត្នោតក្នុងស្រែ សប្តាហ៍នេះ?

-ហេតុអ្វីបានជាយើងដកស្មៅចេញពីស្រែ?

-តើអ្នកធ្វើដូចម្តេចទើបដឹងថាសត្វល្អិតមួយនេះជាសត្វមានប្រយោជន៍? តើអ្នកធ្វើការសង្កេតលើអ្វីខ្លះ?

-តើយើងអាចស្វែងយល់ដោយរបៀបណាដើម្បីអោយដឹងថាសត្វកណ្តូបអង់តែនវែង និង កណ្តូបអង់តែនខ្លីសុទ្ធតែស៊ី ស្រូវទាំងអស់?

អ្នកសម្របសម្រួលការងារអោយកំអុំមរៀបរាប់វិធីដែលគេប្រើសំនួរដើម្បីជួយសិស្សអោយប្រើចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីរកឃើញនូវដំណោះស្រាយមួយដូចជាវិធីសាស្ត្រ "នេះជាអ្វី?" ជាដើម ។ ដូចផ្នែកនៃការបណ្តុះបណ្តាលដូច្នោះដែរពួកគេត្រូវបានបង្រៀនអោយសួរបំផុសតាមវិធីមួយដ៏ស្ទាត់ជំនាញ បើសិនជាអាចធ្វើបាន.ជាមួយនឹងសំនួរត្រឡប់ ដែលជំរុញសិស្សឱ្យនាំមកនូវបទ ពិសោធន៍ និង អំណាចនៃការគិត តាមដែលសិស្សអាចឆ្លើយបាន ។ ពេលសិស្សលើកសំណាកសត្វមួយឡើងហើយសួរ "នេះជាអ្វី?" - អ្នកសម្របសម្រួលឆ្លើយជាមួយចំលើយដូចជាថា " តើអ្នកឃើញ វានៅឯណា?", "រៀបរាប់ប្រាប់ខ្ញុំមើល", " តើមានអ្នកណាក្នុងក្រុមអ្នកធ្លាប់ឃើញវាទេពីមុនមក?", "តើកាលណោះវាមានចំនួនច្រើនជាងនេះទេ?", "តើយើងអាចស្វែងយល់ដឹងថាវាស៊ីស្រូវឬមិនស៊ី?"

អង្គការអប់រំពិភពលោក, __របាយការណ៍ស្តីពីកម្មវិធីសាលារៀនស្រែអោយកំអុំមសាកល្បង__, ឆ្នាំ១៩៩៩, ទំព័រ ២៨

__ការឈានចេញពីអ្វីដែលដឹងទៅមិនដឹង__

គ្រូរៀនដើម្បីស្វែងយល់នូវអ្វីដែលសិស្សធ្លាប់ដឹង ធ្លាប់ឃើញមកហើយ មុននឹងណែនាំប្រធានបទថ្មីៗ ។ គ្រូប្រើ "អ្វីដែលសិស្សដឹង" ជាមូលដ្ឋានសំរាប់អភិវឌ្ឍមេរៀន ។ ការងារនេះលើកកំពស់វិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល, ជួយបង្កលក្ខណៈឱ្យមានបរិយាកាសរស់រវើក និង គួរឱ្យទាក់ទាញអារម្មណ៍ហើយបង្ហាញថា បទពិសោធន៍របស់សិស្សគឺត្រូវបានឱ្យតំលៃ និង មានសុពលភាព ។ វាក៏ជួយឱ្យគ្រូចំណេញពេលវេលាផងដែរ ដោយគ្រូមិនប្រាប់សិស្សនូវ អ្វីដែលសិស្សដឹង សិស្សចេះរួចហើយ ។

__ការងារ_កិច្ចការផ្តោតលើវិធីសាស្ត្រសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល__

សិស្សានុសិស្សនៅក្នុងសាលារៀនភូមិសិស្សចំណាយពេលវេលាយ៉ាងច្រើនដើម្បីភ្ជាប់យ៉ាងសកម្មទៅលើការធ្វើកិច្ចការដែលសកម្មភាពកិច្ចការនោះសិស្សធ្វើជាក្រុមតូច ទាំងនៅក្នុងភូមិនិងនៅក្នុងកន្លែងសិក្សា ។ ជាទម្មតា កិច្ចការសិស្សជាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ទៅលើការធ្វើសម្មភាព ដែលមិនពឹងផ្អែកលើគ្រូ សៀវភៅ រឺ ក្តារខៀនទេហើយជារឿយៗ ប្រកបដោយលក្ខណៈសិស្សរស់រវើក

ហើយដែលជាស្នាដៃរបស់សិស្សផងៗ ។ សិស្សដោយខ្លួនឯងត្រូវសំរេចលើការ(វិធី)រៀបចំ និងអនុវត្តកិច្ចការបន្ទាប់បន្សំ ហើយរៀបចំឡើងបង្ហាញរបាយការណ៍(ស្នាដៃ)របស់ខ្លួនទៅកាន់សិស្សក្នុងថ្នាក់ទាំងមូល ។ គ្រូរៀនចេះវិធីបែងចែកការងារក្រុមតាមរយៈដាក់សំនួរសំរាប់ពិភាក្សា រឺ ដាក់កិច្ចការឱ្យបំពេញ ។ ប្រហែលដោយសារចាំកម្មវិធីនេះ គ្រូបានណែនាំតាមបរិបទសាមញ្ញមួយ(វិធីមួយដែលគេធ្លាប់ស្គាល់ធ្លាប់ដឹងរួចហើយ), វិធីធ្វើស្រែដាំស្រូវ, ហេតុនោះហើយទើបគ្រូបង្រៀនជនបទចាប់យកសំនាំ និង វិធីធ្វើកិច្ចការបានយ៉ាងរហ័សស័បនោះ ។

ជំនាញសម្របសម្រួល

ដោយសារមិនមានសៀវភៅសិក្សាសំរាប់អាយភីអ៊ីម និង ដោយសារមិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សំរាប់សិស្សទាំងអស់ក្នុងថ្នាក់, គ្រូត្រូវតែបង្កើតវិធីផ្សេងៗទៀតដើម្បីជួយសិស្សឱ្យរៀនបាន ។ក្នុងការធ្វើការងារក្រុមតូចគ្រូរៀនដើម្បីដើរតួជាអ្នកសម្របសម្រួល ។ គាត់បំផុសសំនួរហើយផ្តល់សំណូមពរ,គោលបំណងដើម្បីជំរុញសិស្សឱ្យមានភាពឯករាជ្យប្រសើរឡើងក្នុងពេលសិក្សា ។ គ្រូរៀនប្រើពេលវេលាដែលត្រូវចំណាយដើម្បីសង្កេតនិងស្តាប់ក្រុមធ្វើការនិងដើម្បីវាយតំលៃការយល់ដឹងរបស់សិស្សតាមវិធីក្រៅផ្លូវការ ។

ការប្រើបរិស្ថានជាធនធានសំរាប់បង្រៀន និង រៀន

ដូចជាការបង្រៀននៅសាលារៀនទំនោះទូទៅនៅបឋមសិក្សា ដែលត្រូវការទីកន្លែងសិក្សាយ៉ាងនោះដែរ, គ្រូប្រើអ៊ុស្រ ជិះសាធន៍ដើម្បីប្រមូលសំណាកសត្វ ។គេនាំយកសំណាកទាំងនោះពីក្នុងអ៊ុស្រទៅកាន់ថ្នាក់រៀនដើម្បីប្រើប្រាស់ជាសំភារៈបង្រៀន ឬដើម្បីបំផុសសំនួរអំពីហេតុការណ៍មានក្នុងអ៊ុស្រ ។គ្រូបង្រៀនល្អបំផុតមានសមត្ថភាពក្នុងការប្រើប្រាស់សំភារៈប្រមូលបានពីការដើរកាត់អ៊ុស្រ, ដូចជា ស្លឹក ដើមដែលត្រូវបំផ្លាញ, ពងសត្វល្អិត, ដីកឡើ, សត្វល្អិតផ្សេងៗ និង សភាវៈមានជីវិត ។ សំភារៈទាំងអស់នេះ គ្រូប្រើសំរាប់រំលឹកមេរៀនចាស់ រឺ ណែនាំមេរៀនថ្មីៗ ។

“រៀនតាមរយៈធ្វើសកម្មភាព” ការអនុវត្ត ឆ្លើយតបទៅនឹងវិធី

គ្រូបង្រៀនស្វែងយល់ភ្លាមៗថា ចំពោះអាយភីអ៊ីម គុណភាពនៃការយកទ្រឹស្តីដែលសិស្សរៀនមកអនុវត្ត គឺខុសពីការអនុវត្តដែលគាត់ប្រើក្នុងថ្នាក់រៀនទំនោះទូទៅ ។នៅថ្នាក់រៀនទំនោះទូទៅ ការយកទ្រឹស្តីមកអនុវត្ត នៅក្នុងថ្នាក់រៀនទំនោះទូទៅគឺមានកំរិតទាបជាងនៅក្នុងកម្មវិធីសាលារៀនអ៊ុស្រសិស្សអាយភីអ៊ីម ។ គ្រូសង្កេតឃើញប្រសិទ្ធភាពក្នុងការជំរុញសិស្ស និង ការសំរេចបានការយល់ដឹង ។ បណ្តាអ្នកសំរបសំរួលអាយភីអ៊ីមមានយោបល់ថាសមត្ថភាពសិស្សបឋមសិក្សាដែលស្គាល់និងវែកញែកសត្វល្អិតក្នុងអ៊ុស្របានគឺខ្ពស់ណាស់បើធៀបទៅនឹងសមត្ថភាពនៃសិស្សបញ្ចប់ការសិក្សានៅវិទ្យាល័យកសិកម្ម, នេះមកពីសិស្សមានឱកាសសំរាប់សិក្សាអនុវត្តដោយផ្ទាល់ ។

មតិមួយក្នុងចំណោមអប់រំវិទូជាច្រើនលើថា ការសិក្សាផ្អែកលើការអនុវត្តជាក់ស្តែងគឺពិបាករៀបចំ ហើយទាមទារសំភារៈ និង ឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ថ្លៃៗ ។ គ្រូបង្រៀនដែលឆ្លងវគ្គកម្មវិធីអាយភីអ៊ីមមានបទពិសោធន៍ថាការងារនោះមិនមែនពិបាកមិនទាមទារសំភារៈថ្លៃៗដូចពោលខាងលើនោះឡើយ ។

ការជំរុះខ្លឹមសារ, សមត្ថភាពច្រើនមុខវិជ្ជា

គ្រូយល់ថា សាលារៀនភូមិសិស្ស, ក្រៅពីប្រមើលឃើញថាបង្រៀនវិទ្យាសាស្ត្របរិស្ថាន និង កសិកម្ម, ក៏បានផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឱកាសជាច្រើនសំរាប់អភិវឌ្ឍ និង ពង្រីកជំនាញភាសា ។ ទោះជាគ្រូជាច្រើន ដែលបានឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ និង វិក្រឹតការដែលរៀនបាននូវវិធីបង្រៀនខ្លឹមសារ(មុខវិជ្ជា)មួយមុខៗគត់ប៉ុណ្ណោះ, ការបង្រៀនខ្លឹមសារសមត្ថភាពនៃមុខវិជ្ជាជំរុះគ្នាសំរាប់អាយភីអឹមគ្រូគិតថាវាគឺជាការមួយគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ ។ ធ្វើដូចនោះគឺបើកទំហំលទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់វិធីជំរុះជាវិធីមួយនៃការបង្កើតកម្មវិធីសិក្សាថ្នាក់ជាតិឱ្យមានលក្ខណៈគួរឱ្យទាក់អារម្មណ៍ជាងមុននិងមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកសិក្សា ។

ផែនការ និង បញ្ជីឈ្មោះចេញពីកម្មវិធីសិក្សា [មិនមែនតាមសៀវភៅសិក្សា]

គ្រូបង្រៀនធ្វើផែនការសំរាប់កម្មវិធីសាលារៀនភូមិសមួយវគ្គពេញ(១៨សប្តាហ៍)មុននឹងចាប់ផ្តើមសាលារៀនភូមិសិស្ស ប៉ុន្តែគាត់រៀនធ្វើការផ្លាស់ប្តូរដែលអាស្រ័យទៅតាមព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតមានក្នុងភូមិសមួយអាទិត្យទៅមួយអាទិត្យ ។ គ្រូបង្រៀនសរសេរផែនការមួយសំរាប់បង្រៀនមួយពេលដែលមានរយៈពេល៤ម៉ោង រៀងរាល់សប្តាហ៍ ដែលផែនការនោះគាត់បិទបង្ហាញក្នុងបន្ទប់រៀន ។ ការវាយតំលៃ និង ឆ្លុះបញ្ចាំងរៀងរាល់សប្តាហ៍ក៏ត្រូវបានរៀបចំដែរ និង ការផ្សារភ្ជាប់ដ៏ច្បាស់រវាងខ្លឹមសារកម្មវិធីសិក្សា និង លំនាំធ្វើតេស្តផ្លូវការ ។ សិស្សានុសិស្សក៏ត្រូវបានស្នើឱ្យធ្វើការសំរេចចិត្តឃ្លូវៗខ្លួនអំពីលំដាប់លំដោយនិងការកំណត់ពេលសិក្សា ។

សិស្សរួមចំណែកក្នុងសកម្មភាពគ្រប់គ្រងសិក្សា [classroom routine]

គ្រូរៀនដើម្បីជំរុញសិស្សឱ្យដើរតួយ៉ាងសកម្ម ក្នុងសាលារៀនភូមិសិស្ស រាល់សប្តាហ៍ ច្រើនជាងការដើរតួក្នុងថ្នាក់រៀនទំរោះទូទៅ ។ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងសំរាប់ការចូលរួមសិក្សា និង ការប្រព្រឹត្តនៅសាលារៀនភូមិសិស្សត្រូវបានចរចា និង យល់ព្រមរវាងសិស្ស និង ក្រុមបង្រៀន តាំងពីចាប់ផ្តើមចូលរៀនសាលារៀនភូមិសិស្សពីដំបូងទី ។ សិស្ស ជាវេនៗអនុវត្តសកម្មភាពលើកទមរៀននៅរាល់ពេលផ្តើមការសិក្សារាល់សប្តាហ៍ ។ ដោយតាមកំរិតនៃការរីកចំរើនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សិស្សៗក៏ឈានទៅធ្វើកិច្ចការដោយឯករាជ្យម្ចាស់ការដែរ ។ "ក្រុមអនប្រចាំថ្ងៃ" គឺទទួលខុសត្រូវ លើការចែកចាយសំភារៈ, ប្រមូលសំភារៈទុកនៅចុងបញ្ចប់នៃការសិក្សា និង ចែកចាយអាហារសំរន់រៀងរាល់សប្តាហ៍ ។

ល្បែងសិក្សា

គ្រូប្រើល្បែងថាមពល និង ល្បែងសិក្សាជាផ្នែកនៃសកម្មភាពគ្រប់គ្រងការសិក្សាប្រចាំសប្តាហ៍ [Routine] ។ ជាធម្មតាសិស្សលេងល្បែងនៅក្រៅថ្នាក់ ។ ជួនកាល ល្បែងខ្លះសិស្សលេងដើម្បីតែការសប្បាយមួយមុខគត់ តែល្បែងមួយ ចំនួនក៏មានបង្កប់ចំណោទ បញ្ហា និងដើម្បីឈ្នះចាញ់ [ឧទាហរណ៍សិស្សណាចាញ់ ត្រូវចេញពីរង្វង់ល្បែង] ឬសំរាប់ឈានចេញ ពីដំណាក់កាលមួយនៃល្បែង ទៅកាន់ដំណាក់កាលមួយទៀត ។ សិស្ស ជាវេនៗលើកឡើងពីការសប្បាយ រីករាយនៃការលេងល្បែងថាមពលនិងល្បែងសិក្សាពេលវាយតំលៃការសិក្សាកម្មវិធី ។ សមាជិកនៃក្រុមបង្រៀនក៏ចូលរួមក្នុងការលេងល្បែងនោះដែរ ។

ការប្រកបរួមផលផ្តល់ និង វាយតម្លៃ

គ្រូរៀនប្រើការធ្វើតេស្តមុន និង ក្រោយវគ្គសិក្សា តាមរយៈបច្ចេកទេសតេស្តប្រអប់សំនួរសំរាប់ធ្វើជាលំនាំនៃការវាយតំលៃសិស្សជាផ្លូវការដ៏សំខាន់ក្នុងសាលារៀនផ្ទុសសិស្ស ។គ្រូឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវភាពផ្សារភ្ជាប់រវាងខ្លឹមសារ នៃតេស្តទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សា និង ការប្រើវិធីសាស្ត្រវាយតំលៃដើម្បីវាស់លទ្ធផលសំរេចបានរបស់សិស្សម្នាក់ៗ និង វាយតំលៃប្រសិទ្ធភាពនៃការសិក្សាក្នុងកម្មវិធី ។គ្រូបង្រៀនក៏បានអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងមួយលើតួនាទីនៃការវាយតំលៃក្រៅផ្លូវការតាមរយៈការសង្កេតដូចដែលគេបានឃើញការអភិវឌ្ឍនូវសមត្ថភាពសិស្ស តំឡុងពេលសិក្សា១៨សប្តាហ៍ នៃកម្មវិធីនេះ ។

> *នៅខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ក្រុមបង្រៀនសាលារៀនស្រែសិស្សទាំងពីរកន្លែងអាចរៀបរាប់យ៉ាងច្បាស់ ក្នុងសិក្ខាសាលាថ្នាក់ខេត្តមួយអំពីវិធីសាស្ត្រក្រៅផ្លូវការសំរាប់វាយតំលៃការយល់ដឹងពិត ឬ កំរិតនៃជំនាញរបស់សិស្ស ។ ករណីច្រើនបំផុត គេអាចរៀបរាប់វិធី. តាមរយៈសួរ សំនួរ រឺ សង្កេតមើលសិស្សធ្វើសកម្មភាព. គេអាចវិនិច្ឆ័យការយល់ដឹង រឺ សមត្ថភាពបាន ។ ឧទាហរណ៏. នៅពេលគេសួរគ្រូថា គ្រូធ្វើយ៉ាងណាទើបដឹងថាសិស្សមានការយល់ដឹងអំពីលំនាំនៃការប្រមូលទិន្នន័យ នៃរបាយការណ៏វិភាគប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី/ក្សេត្របរិស្ថាន ក្នុងស្រែ (វាស់, រាប់, កំណត់វិស្គាល់សត្វល្អិត និង ការកត់ត្រា)នោះ. គ្រូបង្រៀនឆ្លើយថា គាត់អាចមើលឃើញការយល់ដឹង និង ជំនាញដែលសិស្សានុសិស្សអភិវឌ្ឍពីមួយសប្តាហ៏ទៅមួយសប្តាហ៏ តាមរយៈការងារមួយដែលគេ (សិស្សានុសិស្ស) អាចដំណើរការ អាចធ្វើបាន ដោយឯករាជ្យម្ចាស់ការ ។ គ្រូឆ្លើយចម្លើយតាមរបៀបមួយស្រដៀង ទៅនឹងសំនួរអំពីវិធីដែលគាត់បណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពសិស្សដូចជា វិធីធ្វើការជាក្រុម. ការសំរេចចិត្តគ្រប់គ្រងស្រែ និង ការនិយាយបង្ហាញពត៏មាន - តាមរយៈសង្កេតពិនិត្យការអនុវត្ត. ការផ្តល់ហ្វីតបេកខ៏ និង ឃ្លាំមើលការអភិវឌ្ឍតាមពេលវេលា...*
>
> អង្គការអប់រំពិភពលោក, <u>ករណីសិក្សា ទី១១, ១៩៩៩ សាលារៀនស្រែសិស្សអូរប្រាសាទ, ឆ្នាំ១៩៩៩</u>, ទំព័រ ៩

ទិវាស្រែ និង ទិវាមាតាបិតាទស្សនកិច្ច ក៏ជាឱកាសសំរាប់វាយតំលៃបានដែរ ។ គ្រូអោយសិស្សរៀបចំសំភារៈ និងអនុវត្តការបង្ហាញអ្វីដែលសិស្សបានរៀនក្នុងពេលសិក្សាហើយគ្រូអាចវាយតំលៃអំពីការអនុវត្តរបស់សិស្សនោះបាន ។ កម្មវិធីទិវាស្រែ និង ទិវាមាតាបិតាទស្សនកិច្ចមានសារៈប្រយោជន៍ណាស់ ពីព្រោះវាបង្កលក្ខណៈឱ្យមាតាបិតា និង សមាជិកសហគមន៏ដទៃទៀតបានមើលឃើញ និង ស្តាប់ឮអំពីការងាររបស់សាលា ។ ពួកគាត់នឹងជួយលើកកំពស់គំនិតមួយដែលថាសាលារៀនគួរទទួលខុសត្រូវចំពោះសហគមន៏ដែលបំរើនូវគុណភាពនៃការសិក្សាអប់រំ,ជាពិសេសប្រសិនបើសាលាពឹងចង់ឱ្យសហគមន៏ទ្រទ្រង់ខ្លួនវិញនោះ ។

បច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងថ្នាក់ និង ការអប់រំបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់សិស្ស

បច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងថ្នាក់ថ្មីខ្លះៗដែលគ្រូបង្រៀនរៀនពីកម្មវិធីអាយភីអឹមលើសាលារៀនត្រូវបានពិភាក្សារួចហើយ,ដូចជាការធ្វើការងារជាក្រុមតូច, ការចូលរួមរបស់សិស្សក្នុងសកម្មភាពគ្រប់គ្រងថ្នាក់ និង ការសង្កត់ធ្ងន់លើការសំរបសំរួលច្រើនជាងផ្តល់ការណែនាំដោយផ្ទាល់មាត់ ។ ការផ្លាស់ប្តូរថ្មីៗផ្សេងទៀតរួមមានការប្រើប្រព័ន្ធ"វេនសិស្សប្រចាំសប្តាហ៍, ការអនុញ្ញាតិឱ្យសិស្សសំរេចចិត្តដោយខ្លួនឯង បើត្រូវការចល័តទីកន្លែងក្បែរៗបន្ទប់រឹកន្លែងសិក្សា រឺ ជម្រើសទៅកាន់ក្រុមផ្សេងៗ ។ គ្រូដែលប្រើបច្ចេកទេសទាំងនេះស្វែងយល់ថា បរិយាកាសសិក្សាក្នុងថ្នាក់ រៀនរបស់ខ្លួនផ្លាស់ប្តូរគួរឱ្យកត់សំគាល់ ។ ចរិយាថ្មីៗរបស់សិស្សជាច្រើនដែលគ្រូសង្កេតឃើញ គឺឆ្លើយតបទៅនឹងចំណុចនៃការអប់រំបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់សិស្ស និងគុណធម៌ សីលធម៌ នៃគោលដៅរួមក្នុងកម្មវិធីសិក្សាអប់រំថ្នាក់ជាតិដែលមានការអភិវឌ្ឍជំនឿនិងទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង, ការទទួលខុសត្រូវ, ភាពឯករាជ្យ ក្នុងការសិក្សា, ជំនាញធ្វើការជាក្រុមនិងសហប្រតិបត្តិការ, ជំនាញក្នុងការគិត , ដោះស្រាយបញ្ហា ហើយនិងជំនាញធ្វើការសំរេចចិត្ត ។

សមាជិកនៃក្រុមបង្រៀនធ្វើការជាមួយក្រុមតូចដើម្បីជួយសិស្សអភិវឌ្ឍភាពជាអ្នកដឹកនាំ ការងារក្រុម និង ជំនាញផ្នែកទំនាក់ទំនងទូទៅ ដែលសំខាន់សំរាប់ប្រសិទ្ធភាពការងារក្រុម ។ សិស្សអភិវឌ្ឍជំនាញទាំងនេះយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយសប្បាយរីករាយតាមវិធីធ្វើការងារ និង សិក្សាបែបនេះ ។ កិច្ចការដែលមានការសង្កេត, ប្រមូលទិន្នន័យក្នុងស្រែ និង បង្ហាញទិន្នន័យនោះតាមរយៈតារាងសិស្សគូរក្នុងថ្នាក់រៀនគឺជាកិច្ចការក្រុមដ៏ពិតៗដែលធ្វើឱ្យសិស្សមានជំនឿលើខ្លួនឯង និង មានឯកភាពភាពកាន់តែខ្លាំង ។ ភ្ញៀវ គណៈប្រតិភូ ដែលមកទស្សនាសាលារៀនស្រែសិស្ស ជារឿយៗ បញ្ចេញយោបល់លើក ឡើងនូវទំហំនៃការពិភាក្សា ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងក្រុម និង កំរិតនៃការចូលរួមធ្វើសកម្មភាពដ៏ច្រើន ពេលសិស្សធ្វើកិច្ចការ ។

បរិយាកាសសិក្សាក្នុងថ្នាក់រៀនសាលារៀនស្រែសិស្សខុសគ្នាទៅនឹងបរិយាកាសសិក្សាក្នុងថ្នាក់រៀនចំណេះទូទៅ ។ ទំនាក់ទំនងរវាងសិស្សានុសិស្ស នឹងគ្រូគឺមានភាពសាមញ្ញជាងទំនាក់ទំនងគ្រូសិស្សក្នុងពេលម៉ោងសិក្សាធម្មតា ។ បែបនេះគឺគេសន្និដ្ឋានថា ប្រហែលជាមកពីការងាររវាងគ្រូ និង សិស្សក្នុងក្រុមតូច និង មកពីតួនាទីរបស់គ្រូដែលអង្គុយ និង ធ្វើការជាមួយ ក្រុមសិស្សបែបសាមញ្ញនោះឯង...ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគេគ្មានចំងល់អ្វីសោះឡើយថាការប្រែប្រួលបរិយាកាសគឺឈានចេញពីការពិត ដែលសមាជិកនៃក្រុមបង្រៀន.ជាពិសេសអ្នកសម្របសម្រួលអាយភីអឹម.បានផ្ទេរវិធីដែលគាត់ធ្លាប់ធ្វើជាមួយកសិករ.ទៅធ្វើការជាមួយសិស្សទៅវិញ...

ដូច្នេះ សិស្សត្រូវបានគេរំពឹងថាផ្តល់យោបល់ ផ្តល់មតិរបស់ខ្លួន នៅពេលអ្នកណាម្នាក់សួរ ។ សិស្សត្រូវបានគេរំពឹងថា ធ្វើការ និង ទទួលលទ្ធផលពិតៗដោយខ្លួនឯង និង ត្រូវបានគេសន្និដ្ឋានថាមានការចាប់អារម្មណ៍ណាស់ក្នុងការងារអ្វី ដែលពួកគេធ្វើនោះ...

អង្គការអប់រំពិភពលោក, ករណីសិក្សា២ សាលារៀនស្រែសិស្សអណ្តែត, ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩, ទំព័រ ៩-១០

ជំនាញរដ្ឋបាល

គ្រូបង្រៀនក៏រៀនចេះនូវជំនាញរដ្ឋបាល និង គ្រប់គ្រងដែរ តាមរយៈការចូលរួមក្នុងសាលារៀនស្រែ ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវបានទទួលបញ្ជីសំភារៈនិងថវិកា, ទទួលខុសត្រូវលើការរក្សាទុកនិងចែកសំភារៈទាំងនោះ ។គ្រូធនធានជាច្រើនរាយការណ៍ និង ធ្វើការជាមួយគណៈកម្មការសហគមន៍គ្រប់គ្រងសាលារៀនស្រែសិស្សដើម្បីទិញសំភារៈសំរាប់ស្រែនិងសំភារៈសិក្សា ។ គ្រូបង្រៀនដែលកាន់ថ្នាក់មិនច្រើនទេ ដែលមានបទពិសោធន៍ក្នុងការគិតគូរផ្នែកថវិកា និង ថែរក្សាទុកសំភារៈសំរាប់ដំណើរការ កម្មវិធីសាលារៀនស្រែសិស្ស និង គ្រប់គ្រងសំភារៈ ។

សៀវភៅកំណត់ហេតុសាលារៀនស្រែ

គ្រូបង្រៀនកត់ត្រានូវកំណត់ហេតុស្តីពីសកម្មភាពនៃកម្មវិធីរាល់សប្តាហ៍ នៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ហេតុអាយភីអឹម សាលារៀនស្រែ (សៀវភៅនោះជាឯកសារដែលរៀបចំនិងបោះពុម្ពដោយកម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិ) ។សៀវភៅកំណត់ហេតុផ្ទុកដោយពត៌មានផ្សេងៗអំពីសាលារៀនស្រែ, ពត៌មានអំពីសិស្ស(មានឈ្មោះ,អាយុ,ភេទ), បញ្ជីវត្តមានអវត្តមាន, ពិន្ទុសិស្សដែលជាលទ្ធផល នៃតេស្តមុននិងក្រោយវគ្គ, ពត៌មានសង្ខេបនៃសកម្មភាពសិក្សារៀងរាល់សប្តាហ៍និងកំណត់ហេតុស្តីពីវិភាគប្រព័ន្ធក្សេត្របរិស្ថានគ្រប់១៨សប្តាហ៍ ។

របាយការណ៍ស្ដីពីសាលារៀនស្រែ

គ្រូបង្រៀនប្រើព័ត៌មានក្នុងសៀវភៅកំណត់ហេតុដើម្បីចងក្រងរបាយការណ៍ស្ដីពីសាលារៀនស្រែ, តាមលំនាំនៃទំរង់មួយដែលបង្កើតដោយកម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិ ។ របាយការណ៍ស្ដីពីសាលារៀនស្រែសិស្សនិមួយៗក្លាយទៅជាឯកសារជាច្រើនគឺព័ត៌មានសង្ខេបជាមូលដ្ឋានដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅកំណត់ហេតុ, តារាង ក្រាហ្វិកព័ត៌មាន ដកស្រង់ចេញពីរបាយការណ៍វិភាគប្រព័ន្ធបរិស្ថាន, ទិន្នផលស្រូវ និងការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច ដែលគេសរសេរនៅចុងបញ្ចប់នៃសាលារៀនស្រែសិស្ស ។ ក្រាហ្វិកទាំងនោះ ជានិច្ចកាលត្រូវគេដាក់តាំងនៅថ្ងៃធ្វើទិវាស្រែដែលបង្ហាញការប្រែប្រួលឡើងចុះនៃសត្វល្អិតមានប្រយោជន៍, គ្មានប្រយោជន៍ និង សត្វអព្យាក្រិតក្នុងស្រែ និង ការប្រៀបធៀបទិន្នផល ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច នៃផលស្រូវតាមកូនស្រែនិមួយៗ ។ របាយការណ៍សំនិតត្រូវថតចំលង និង ប្រគល់ជូនមន្ទីរអប់រំខេត្ត មន្ទីរកសិកម្ម ដើម្បីទុកជាឯកសារផ្លូវការស្ដីពីសាលារៀនស្រែសិស្ស ។

អន្តរកម្មជាមួយសហគមន៍

គ្រូរៀបចំទំរង់ស្រង់ព័ត៌មានមាតាបិតាសិស្ស ។ ទំរង់នេះគ្រូធ្វើទៅកាន់មាតាបិតាដើម្បីអញ្ជើញគាត់ចូលរួមក្នុងពិធីមាតាបិតាទស្សនកិច្ច និង ពិធីទិវាស្រែនិងកិច្ចការធ្វើនៅផ្ទះ ។ កិច្ចការសិស្សធ្វើនៅផ្ទះមានគោលបំណង បង្កលក្ខណៈអោយសិស្សមានឱកាសចែករំលែកជាមួយមាតាបិតាខ្លួនអំពីកសិកម្មនិងកម្មវិធីអាយភីអឹម ។ គ្រូបង្រៀនប្រហែលជាចុះជាប់ជាមួយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀនស្រែសិស្សដើម្បីទៅតាមដាន និង សាកសួរឪពុកម្ដាយក្នុងករណីសិស្សអវត្តមាន ។

ជំពូក៦

តួនាទីរបស់គ្រូធនធាន

គ្រូធនធាននៅសាលា និង កំរង

ចាប់តាំងពីសិក្ខាសាលាថ្នាក់ជាតិស្តីពីកម្មវិធីអាយភីអ៊ីមកាលពីខែមករាឆ្នាំ១៩៩៩ និង ផែនការសកម្មភាពសំរាប់រដូវវស្សាដែលបន្ទាប់មក នោះតួនាទី "គ្រូធនធាន" ត្រូវបានក្លាយជាបញ្ញត្តិគន្លិះ ។ ការបណ្តុះបណ្តាលអាយភីអ៊ីមដល់គ្រូបង្រៀនម្នាក់ឱ្យបានគ្រប់៦០០ សាលានៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ជាក់ស្តែងជារឿងមួយគេមិនងាយធ្វើបានដោយស្រួលឡើយ, ចំណែកឯការរៀបចំបណ្តាញ "គ្រូធនធាន" កំរងសាលាប្រមាណ៦០០នៅជនបទកម្ពុជាគឺគេអាចធ្វើបាន ។ ដោយសារថាក្រសួងអយកមានគោលការណ៍ កំរងសាលានិងមានទងក្រងប្រព័ន្ធកំរងសាលារួចហើយសំរាប់ចែកចាយធនធានប្រើប្រាស់នោះគ្រូធនធានអាចបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលក្នុង ការបង្ហាញ និង ពិភាក្សាអ្វីៗដែលខ្លួនបានសិក្សាទៅដល់គ្រូដទៃទៀត ។ ការងារនេះ គ្រូធនធានធ្វើតាមរយៈការប្រជុំបច្ចេកទេស រៀងរាល់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ និង តាមរយៈទស្សនកិច្ចសាលា ។

ហេតុដូច្នោះការសំរេចចិត្តមួយត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីបង្កើតកម្មវិធីសិក្សាមួយសំរាប់បណ្តុះបណ្តាលគ្រូធនធាន និង "សាលារៀនអ៊ីស្រគ្រូ" ត្រូវបានដំណើរការដែលមានគ្រូចំនួន២០០នាក់មកពីបណ្តាខេត្ត៦ឆ្នាំ១៩៩៩ ។ គ្រូប្រហែល២០០នាក់បានចូលរួម ជាមួយក្រុមគ្រូ២៨នាក់ដែលបានឆ្លងកាត់វគ្គសាលារៀនអ៊ីស្រសិស្ស [ជាមួយសិស្ស] ឆ្នាំ១៩៩៨ និង វគ្គបំប៉នរយៈពេល១៥ថ្ងៃ នៅខែឧសភាឆ្នាំ១៩៩៩ ។ គ្រូធនធានក្នុងកំរងត្រូវបានទ្រទ្រង់ដោយមន្ត្រីអប់រំដែលមិនទទួលបន្ទុកឈរថ្នាក់នៅតាមមន្ទីរនិង ការិយាល័យអប់រំហើយពួកគាត់បានចូលរួមសិក្សាក្នុងកម្មវិធីសាលារៀនអ៊ីស្រគ្រូដែរ ។ មន្ត្រីអប់រំទាំងអស់នេះបានចូលរួមបំពេញ កិច្ចការបណ្តុះបណ្តាលពីចំងាយចាប់ពីខែមិនាដើម្បីរៀបចំតួនាទីក្នុងការដំណើរការសាលារៀនអ៊ីស្រសិស្សរដូវវស្សាឆ្នាំ២០០០ ។

តួនាទីរបស់គ្រូធនធាន

- ប្រើខ្លឹមសារ និង គំនិតអាយភីអ៊ីម ក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីបង្រៀនសិស្សនៅថ្នាក់រៀន សាលាចំណោះទូទៅ ដើម្បី អភិវឌ្ឍជំនាញក្នុងការធ្វើផែនការ និង អនុវត្តមេរៀន ដើម្បីឱ្យសិស្ស ចាប់អារម្មណ៍រៀនសូត្រ ។
- ផ្សព្វផ្សាយខ្លឹមសារនិងគំនិតអាយភីអ៊ីមតាមរយៈប្រជុំក្រុមបច្ចេកទេសនៅសាលានិងកំរងតាមរយៈ ទស្សនកិច្ចសាលា ។
- អនុវត្ត និង អភិវឌ្ឍជំនាញតាមរយៈធ្វើការក្នុងនាមគ្រូប្រធានក្រុម ក្នុងកម្មវិធីសាលារៀនអ៊ីស្រសិស្ស និង តាមរយៈ ការចូលរួមក្នុងកម្មវិធីបំប៉នផ្សេងទៀត ។

ការណែនាំខ្លឹមសារអាយឌីអឹម និង គំនិតអាយឌីអឹម ក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គ្រូឧទ្ទាន

គ្រូឧទ្ទាននឹងចាប់ផ្តើម [ការងាររបស់ខ្លួន] តាមរយៈយកខ្លឹមសារ និង គំនិតអាយឌីអឹមអំពីការបង្រៀនដែលទទួលបានពីក្នុងវគ្គអាយឌីអឹមទៅអនុវត្តក្នុងពេលបង្រៀនសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ។ការងារនេះនឹងបង្កលក្ខណៈឱ្យគ្រូបង្រៀនៗសិស្សនូវគំនិតទាំងនោះសាកល្បងសិនដែលនោះដូចជាការធ្វើតេស្តខ្លួនឯងជាមុនៗនិងសាកល្បងដើម្បីបង្ហាញនិងផ្សព្វផ្សាយគំនិតខ្លឹមសារអាយឌីអឹមដល់គ្រូឯទៀតៗ ។ តាមរយៈកិច្ចការដែលគាត់ធ្លាប់បានធ្វើកន្លងមកក្នុងវគ្គគ្រូឧទ្ទាននឹងមានទុនជាស្រេចក្នុងការវិភាគសៀវភៅសិក្សា សៀវភៅគ្រូតាមមុខវិជ្ជាផ្សេងៗគ្នាសំរាប់ឱកាសណែនាំខ្លឹមសារវិបង្រៀនគំនិតបានមកពីអាយឌីអឹម ។

សំរាប់គ្រូឧទ្ទានដែលមានជំនឿទុកចិត្តលើខ្លួនឯង ក្នុងការយកគំនិតអាយឌីអឹមទៅអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀននោះ គាត់ត្រូវការៗទ្រទ្រង់ពីសំណាក់មន្ត្រីអយកដែលមានតួនាទីជាថ្នាក់ដឹកនាំផ្សេងៗគ្នា ។ ការងារទ្រទ្រង់នេះ ប្រហែលធ្លាក់ផ្លូវដល់គ្រូប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស, នាយកសាលា, នាយកកំរង, គ្រូឧទ្ទេស(Maitre Formateur), អធិការគ្រូ និង បុគ្គលិកនៃមន្ទីរអប់រំ និង ការិយាល័យអប់រំ ។ ការទ្រទ្រង់ដ៏ខ្លាំងក្លាបំផុតគឺគប្បីមានពីសំណាក់មន្ត្រីមន្ទីរអប់រំ ការិយាល័យអប់រំ និង កំរង ជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ធ្វើការជាមួយ គណៈកម្មការកំរងសាលាថ្នាក់ជាតិ, អង្គការអន្តរជាតិ, អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ដែលធ្លាក់ផ្លូវដល់ការជួយសាលា ផ្នែកលើសកម្មភាពកំរងជាមូលដ្ឋាន ដើម្បីបង្កើតវិធីសាស្ត្រវិចជ្ជការ ដ៏ប្រសើរជាងមុនមួយ ដើម្បីអភិវឌ្ឍការងារ រដ្ឋបាល, ផែនការ និង អភិវឌ្ឍគ្រូបង្រៀន ។

គ្រូបង្រៀនអាចយកចំណេះដឹងអាយឌីអឹម ទៅអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ខ្លួនតាមវិធីសំខាន់ៗ៣,ក្នុងបរិបទនៃមេរៀនគ្រូត្រូវបង្រៀនតាមមុខវិជ្ជាដោយឡែកៗ, ក្នុងការអនុវត្តគោលការណ៍ទូទៅនៃគរុកោសល្យ និង ការគ្រប់គ្រងលើគ្រប់មុខវិជ្ជា និង ផែនការមេរៀនធំៗ រឺ តាមកម្មវិធីទាំងមូល ។

គ្រូឧទ្ទានអាចយកគំនិតអាយឌីអឹមទៅប្រើដើម្បីបង្រៀនសិស្សក្នុងសាលាជំរើសរបស់ខ្លួនតាមវិធី:

- បង្រៀនមេរៀនប្រចាំថ្ងៃ ជាពិសេសលើមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ និង សិក្សាសង្គម
- ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់ទូទៅ (ឧទាហរណ៍: ក្រុមតូច, ការប្រើឧទ្ទានមកពីបរិស្ថាន, ការលេងល្បែងសិក្សា, ការឱ្យសិស្សឡើងដឹកនាំសកម្មភាពគ្រប់គ្រងថ្នាក់(routine)និងដឹកនាំការសិក្សាប្រចាំថ្ងៃ)
- ការធ្វើផែនការ និង បង្រៀនមេរៀនធំៗ ។

អំពីការបង្រៀនមេរៀនពិសេសប្រចាំថ្ងៃ

ប្រហែលជាចំណុចចាប់ផ្តើមជាក់ស្តែងបំផុតសំរាប់គ្រូឧទ្ទានដើម្បីណែនាំគំនិតខ្លឹមសារអាយឌីអឹមទៅកាន់សិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនគឺការបង្រៀនមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត ។ គ្រូឧទ្ទានភាគច្រើនបំផុតនឹងមិនមានរកបាននូវសំណៅឯកសារកម្មវិធីសិក្សាសំរាប់វិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តន៍នៅបឋមសិក្សាទេ ហេតុដូច្នោះ គ្រូត្រូវបង្រៀនតាមរយៈ សៀវភៅសិក្សានិងសៀវភៅគ្រូសំរាប់កំរិតថ្នាក់របស់ខ្លួន ។ គ្រូឧទ្ទានគប្បីបង្កើតបញ្ជីប្រធានបទសំរាប់មេរៀនវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តសំរាប់រយៈពេលពេញ១ឆ្នាំហើយកំណត់មេរៀនមួយចំនួនដែលសមស្របសំរាប់ណែនាំខ្លឹមសារ រឺ គំនិតបង្រៀនល្អៗ ដែលមានក្នុងកម្មវិធីអាយឌីអឹម ។ ការងារនេះជាលំហាត់មួយដែលគ្រូឧទ្ទានច្រើនបំផុតធ្លាប់បានអនុវត្តពេលធ្វើកិច្ចការ និង សកម្មភាពក្នុងកម្មវិធីសាលារៀនស្រុកគ្រូកន្លងមកហើយ ។

វិធីដ៏មានប្រយោជន៍មួយសំរាប់បង្កើតផែនការធំ [ប្រចាំឆ្នាំ] គឺគ្រូអាចសរសេរប្រធានបទសមស្របទាំងអស់នៅក្នុងសសរ (column) ទីមួយកត់ត្រាខ្លឹមសារបន្ថែមក្នុងសសរទីពីរ ហើយគំនិតដែលត្រូវស្នើឡើងសំរាប់បង្រៀនក្នុងសសរទីបី ។ ចំពោះ មេរៀនអំពី "វដ្តជីវិតនៃសត្វល្អិត ", ឧទាហរណ៍, គ្រូននានប្រហែល ជាអាចសំអេច ទិដ្ឋថា និងសិក្សាសត្វ ល្អិតដោយផ្សែកណាមួយ ដែលគាត់ធ្លាប់ដឹងរួចមកហើយតាមរយៈបទពិសោធន៍អាយតិអ៊ឹម ។ កំណត់ត្រាសំរាប់ប្រធានបទ នេះ ប្រហែលជាមានលក្ខណៈដូច ខាងក្រោមនេះឯង:

ប្រធានបទមេរៀន	ខ្លឹមសារអាយតីអ៊ីម	គំនិតបង្រៀន_អាយតីអ៊ីម
វដ្តជីវិតនៃសត្វល្អិត	ប្រើគំរូនៃសត្វដង្កូវស៊ីរូងឈើ ដំណាក់កាល ៤ នៃការលូតលាស់ រយៈពេលគិតជាថ្ងៃនៃដំណាក់កាលលូតលាស់ និមួយៗ(ប្រើកំណត់ត្រាផ្សេងៗជាពត៌មានបន្ថែម ដែលអ្នកធ្លាប់សរសេរពេលសិក្សាក្នុងវគ្គ)	ប្រើសំណាកជាក់ស្តែងសិស្ស ប្រមូលសំណាកសត្វនៅផ្ទះ រឺ ផ្សារ ធ្វើការពិសោធន៍សត្វក្នុងទ្រុងសត្វ ល្អិតដោយមានពងសត្វល្អិត ហើយរង់ចាំពេលសត្វញាស់ ។

ក្នុងករណីច្រើនណាស់ ប្រភេទនៃផែនការវែបនេះមិនទាមទារអោយគ្រូសរសេរវែបនេះទេផែនការវែបនេះអាចគិតទុកតែក្នុងចិត្ត និង បន្ថែមយ៉ាងងាយស្រួលពីលើកិច្ចតែងការបង្រៀន (ប្រសិនបើលោកគ្រូបានសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀនផ្លូវការរួចហើយ) ។ ឧទាហរណ៍: មេរៀនវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តពីក្នុងកម្មវិធីសិក្សាចំពោះទូទៅ ដែលងាយស្រួលសំរាប់គ្រូក្នុងការយកមក អនុវត្ត ឬ បង្រៀនអោយសិស្សចាប់អារម្មណ៍តាមរយៈប្រើខ្លឹមសារ និង គំនិតបង្រៀនអំពី អាយតិអ៊ីម ។

ក៏រិតថ្នាក់	ឧទាហរណ៍នៃ ប្រធានបទ
ថ្នាក់ទី១	សភាវៈមានជីវិត និង សភាវៈគ្មានជីវិត ផ្នែកផ្សេងៗនៃរុក្ខជាតិ, ប្រភេទរុក្ខជាតិ ប្រភេទដី (សារៈសំខាន់នៃដី),ខ្យល់ និង ទឹក ដីស្អាត និង ដីមិនស្អាត, ខ្យល់ និង ទឹក
ថ្នាក់ទី២	ការលូតលាស់ និង ពូជ (រុក្ខជាតិ) សារៈប្រយោជន៍នៃដំណាំចំពោះប្រជាពលរដ្ឋ អាហាររបស់មនុស្ស, អាហាររបស់រុក្ខជាតិ ដី, អាកាសធាតុ និង បរិស្ថាន
ថ្នាក់ទី៣	ដំណាក់ថ្នាក់នៃរុក្ខជាតិ ការលូតលាស់នៃរុក្ខជាតិ ប្រភេទផ្សេងៗគ្នានៃសត្វ សត្វមានប្រយោជន៍ និង សត្វចង្រៃ វដ្តនៃទឹក ការពារ និង ថែរក្សាបរិស្ថាន
ថ្នាក់ទី៤	ផ្នែកនៃរុក្ខជាតិ និង ប្រភេទរុក្ខជាតិ ប្រភេទខុសៗគ្នានៃគ្រាប់ពូជ ការថែរក្សាដំណាំលូតលាស់

	ប្រព័ន្ធធាតុអាកាស ប្រភេទដី
ថ្នាក់ទី៥	លក្ខណៈ និង ការបន្តពូជរបស់រុក្ខជាតិ កត្តានាំឱ្យដំណាំមានសុខភាពល្អ និង លូតលាស់ល្អ ទីកន្លែង និង ចំណាត់ថ្នាក់សត្វ អាហារ និង ចំណាត់ថ្នាក់សត្វ អាហារ និង សត្វ ព្រះអាទិត្យ ពន្លឺព្រះអាទិត្យ និង ថាមពលព្រះអាទិត្យ
ថ្នាក់ទី៦	ការបន្តពូជរបស់រុក្ខជាតិ ការពារបរិស្ថាន និង ថែរក្សាបរិស្ថាន ការបំពុល និង បរិស្ថាន អាកាសធាតុ និង កសិកម្មនៅកម្ពុជា

ក្នុងកម្មវិធីសិក្សាសំរាប់មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តក៏មានលើកឡើងនូវបំណិនមួយចំនួនដែលសិស្សត្រូវតែដឹងចាំនិងអភិវឌ្ឍបានពេលសិក្សាខ្លឹមសារនោះ ។ បំណិនទាំងនោះរួមមាន :

- សង្កេត
- ចំណាត់ថ្នាក់
- ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍
- ទំនាក់ទំនង រវាងវត្ថុមួយទៅវត្ថុមួយទៀត (ប្រៀបធៀប, ភាពដូច/ភាពខុសគ្នា, ភាពផ្សារភ្ជាប់គ្នា)
- ពន្យល់ពត៌មាន (វិភាគ)
- ការពិនិត្យមើលវត្ថុពីរដែលអាចនឹងត្រូវកែប្រែប្រួលខុសគ្នា ដោយវត្ថុមួយត្រូវពិសោធ និង មួយទៀតមិនត្រូវ ពិសោធ (ការកែប្រែប្រួលដោយឯកឯង, ពិសោធ និង ត្រួតពិនិត្យ)
- ការសួរសំនួរ និង សម្មតិកម្ម
- ផែនការ និង សង្កេត

គ្រូធនធានដែលឆ្លងកាត់វគ្គអាយភិអ៊ីមតាមរយៈការធ្វើរបាយការណ៍វិភាគប្រព័ន្ធថែរក្សាបរិស្ថានម្តងហើយម្តងទៀតនៅក្នុងសាលារៀន អ៊ុស និង តាមរយៈការធ្វើទ្រុងសត្វល្អិត ការពិសោធន៍កាត់ស្លឹកកាត់ដើមគប្បីយល់ច្បាស់នូវបញ្ញត្តិខាងលើ និង អាចណែនាំបញ្ញត្តិទាំងនេះ ពេលបង្រៀនមេរៀនវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត...

អនុវត្ត គោលការណ៍ទូទៅនៃគរុកោសល្យ និង ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់

គ្រូបង្រៀនក៏អាចណែនាំគំនិតជាច្រើនដែលពួកគាត់ទទួលបានពីកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលអាយភិអ៊ីមដែរ នៅក្នុងថ្នាក់រៀនលើគ្រប់មុខវិជ្ជា និង រាល់ថ្ងៃបង្រៀន ។ គំនិតទាំងនោះមានលើកឡើងនៅក្នុងផ្នែកខាងដើមនៃសៀវភៅណែនាំដែលមានគោលការណ៍បង្រៀន និង រៀន, ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់, ការវាយតំលៃ និង ជំនាញខាងរដ្ឋបាល ។ ចំណុចសំខាន់ៗបំផុតនៃគំនិតទាំងនេះគឺមានចងក្រងក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

គំនិតបង្រៀនដែលគេអាចយកទៅអនុវត្តពេលបង្រៀនសិស្សចំណោះខ្ពង់ទៅ	
ការសិក្សាជាក្រុម, សហការគ្នា	សិស្សគ្រប់គ្រងទម្លាប់រាល់សប្តាហ៍ [classroom routine]
សិស្សសរសេរអត្ថបទដោយខ្លួនឯង	សិស្សចូលរួមធ្វើផែនការ
ការប្រើសំណាក និង គំរូ	សិស្សរាយការណ៍ជាក្រុម
ការទាញចំណេះដឹងចេញពីសិស្ស	ការប្រើប្រព័ន្ធ "អនុប្រធានក្រុម" សិស្សដោយផ្ទាល់
ការលេងល្បែងសិក្សា	សួរមុននិងផ្តល់ពត៌មាន
ការរៀបចំការរៀបតុ និង សិស្សអង្គុយ	ការចោទបញ្ហា
បរិយាកាសសិក្សាមិត្តភាព, សាមគ្គី	ការរំពឹងទុកថាសិស្សនឹងធ្វើការសំរេចចិត្តក្នុងថ្នាក់រៀន
ការសំរបសំរួលការងារជាជាងការណែនាំបង្រៀន	ផ្សារភ្ជាប់ទ្រឹស្តីទៅនឹងអនុវត្តជាក់ស្តែង នៅមូលដ្ឋាន
ការប្រើបរិស្ថានជាធនធានសំរាប់រៀន និង បង្រៀន	

ភាគច្រើនបំផុតនៃគំនិតទាំងនេះមានលើកឡើងនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាអយកនិងក្នុងឯកសារកម្មវិធីសិក្សា ។ ឆ្លងតាមបទពិសោធន៍របស់គ្រូធនធានក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលអាយភិអ៊ីមគឺអាចបង្កលក្ខណៈឱ្យគាត់មានចំណុកចិត្តដើម្បីចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍នោះបន្តិចម្តងៗ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ។ ប៉ុន្តែ ការគាំទ្រនិងត្រួតពិនិត្យ[របស់ថ្នាក់ដឹកនាំខាងអប់រំ]គឺជារឿងសំខាន់ណាស់ដើម្បីជំរុញលើកទឹកចិត្តគ្រូធនធានឱ្យប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍ទាំងនោះ ។

ធ្វើផែនការ និង បង្រៀនមេរៀនធំៗ និង អភិវឌ្ឍកម្មវិធីធំៗថែមទៀត

គ្រូមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ នៅកម្ពុជា ដែលបច្ចុប្បន្ននេះអាចធ្វើផែនការ បង្រៀន និង បង្រៀនមេរៀនធំៗ បានក្នុងកម្មវិធីតិចតួចមួយចំនួន[តែបើបង្រៀនមេរៀនធំៗក្នុងកម្មវិធីធំៗគាត់មិនអាចធ្វើបានឡើយ] ។ អភិវឌ្ឍជំនាញបែបនេះ ទោះជាយ៉ាងណា ជាគោលដៅឆ្ពោះអង្វែងនិងត្រូវមានការបំប៉នបន្ថែមដែលគេត្រូវផ្តល់ទៅដល់គ្រូធនធានដែលមានការយល់ដឹងខ្ពស់ តាមរយៈកម្មវិធីអាយភិអ៊ីមលើសាលារៀន ។ តាមរយៈវិធីសាស្ត្រធំៗ គ្រូបង្រៀនអាចបង្រៀនខ្លឹមសារនៃកម្មវិធីបានយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។ ប៉ុន្តែ គិតមកដល់នឹងពេលនេះ គេឃើញថាគ្រូជួបការលំបាកណាស់ដោយសារថា ខ្លឹមសារនៃមុខវិជ្ជាមានលក្ខណៈដាច់ៗពីគ្នា ហើយដូច្នេះគេត្រូវតែបង្រៀនដាច់ៗពីគ្នាដែរ ។ វិធីធំៗក៏ជាវិធីមួយដ៏មានប្រសិទ្ធិភាពដែលផ្តល់សិស្សនូវឱកាសសំរាប់អនុវត្តជំនាញផ្នែក ភាសា និង គណិតវិទ្យាពេលបំពេញកិច្ចការជាក់ស្តែង ។ កិច្ចការអំពីការប្រមូលទិន្នន័យក្នុង អាយភិអ៊ីម គឺជាឧទាហរណ៍ដ៏ល្អ ព្រោះវាមានរួម បញ្ចូលបំណិនខាងរាប់ចំនួន គណនា វាស់ និង បង្ហាញពត៌មានគណិតវិទ្យា តាមរយៈក្រាហ្វិក និង តារាង ។ ខណៈដែលសិស្សរៀបចំ និង បង្ហាញពត៌មាននៃការស្រាវជ្រាវ ទៅកាន់ក្រុមសិស្សដទៃទៀតសិស្សអនុវត្តយ៉ាងសកម្មគ្រប់ជំនាញទាំងបួនខាងផ្នែកភាសាជាមួយនិងជំនាញវិបំណិនមួយទៀតគឺនិយាយជាសាធារណៈ ។ កម្មវិធីអាយភិអ៊ីមលើសាលារៀននៅប្រទេសថៃមានមូលដ្ឋានផ្អែកលើយុទ្ធសាស្ត្ររបស់គេនៃការអនុវត្តលើការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពរបស់គ្រូ ដោយធ្វើផែនការ និង បង្រៀនអាយភិអ៊ីមក្នុងសាលារៀនមួយថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍ ។ គ្រូបង្រៀនថៃគឺបង្រៀនអាយភិអ៊ីមមួយមុខគត់ដែលមានមេរៀនបរិស្ថាន និង កសិកម្មជាមួយមេរៀនដទៃទៀតធំៗគ្នា។គឺបរិស្ថានជុំវិញ និង កសិកម្ម ។ សិស្សានុសិស្ស មាតាបិតា និងគ្រូបង្រៀនសុទ្ធតែពេញចិត្តពេញថ្លើមទាំងអស់គ្នាទៅលើបទពិសោធន៍បែបនោះ ហើយចំណុចនោះ

ត្រូវបានគេជ្រើសរើស និង លើកឡើង ក្នុងករណីសិក្សាថ្នាក់ជាតិសំរាប់ជាគំរូនៃកំណែទំរង់អប់រំ និង ផ្នែកប្រឌិតការអប់រំដ៏ជោគជ័យ ។ គ្រូបង្រៀនថៃពីរនាក់ ដែលចូលរួមក្នុងវិធីនៅប្រទេសថៃត្រូវបានជ្រើសរើសថាជាគ្រូប្រចាំឆ្នាំ"ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៦ និងឆ្នាំ១៩៩៩ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំថៃ ។ ការផ្លាស់ប្តូរយោបល់ បទពិសោធន៍រវាងគ្រូបង្រៀន ដែលឆ្លងកាត់វគ្គអាយភីអ៊ឹម ក្នុងប្រទេសពីរ ថៃ និង កម្ពុជា អាចសំរួលឱ្យមានការអភិវឌ្ឍចំនាញស្រដៀងៗគ្នា នៅកម្ពុជា ។

ការណែនាំគំនិតអាយភីអ៊ឹម ទៅកាន់គ្រូបង្រៀនឯទៀត ក្នុងសាលា និង សកម្មភាព បច្ចេកទេសក្នុងកំរង

ឈានទៅឆ្ពោះការប្រើប្រាស់គំនិតអាយភីអ៊ឹម នៅក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ខ្លួនគ្រូធនធាននិងប្រមូលបានបទពិសោធន៍ក្នុងការកែឆ្នៃមេរៀន បំពេញបន្ថែម និង ធ្វើឱ្យសិស្សចាប់អារម្មណ៍មេរៀនហើយដូច្នេះបង្កលក្ខណៈឱ្យគាត់នឹងជួយជ្រោមជ្រែងយ៉ាងច្រើនដល់គ្រូបង្រៀនឯទៀតក្នុងសាលា និង កំរងរបស់អ្នកគាត់ ។

មធ្យោបាយសំខាន់បំផុតមួយ ដែលគ្រូធនធានជួយគ្រូឯទៀតៗក្នុងសាលា ហើយអាចផ្សព្វផ្សាយគំនិតនេះបានជាផ្លូវការគឺតាមរយៈការប្រជុំបច្ចេកទេសថ្ងៃព្រហស្បតិ៍របស់ក្រសួងមក ។ ការប្រជុំនេះត្រូវរៀបចំខុសៗគ្នាពីកំរងមួយទៅកំរងមួយទៀត អាចជាធម្មតា ទាក់ទងសកម្មភាពខ្លះៗនៅក្នុងសាលានិមួយៗ និង ការប្រជុំមួយនៅសាលា បង្គោលជាមួយគ្រូបង្រៀនទាំងអស់មួយដងម្តង ឬ ពីរដង ។ ដើម្បីរៀបចំឱ្យមានការបង្ហាញមេរៀន ឬ ថ្នាក់និទស្សន៍ស្តីពីគំនិតអាយភីអ៊ឹមបានទាមទារការត្រៀមរៀបចំជាមុនសិន ជាមួយនាយកកំរង និង ប្រហែលគ្រូប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស ។ ចំពោះសាលាណាដែលគ្រូធនធានជាសមាសភាពគ្រូប្រធានក្រុមបច្ចេកទេសការងារនេះគឺមានលក្ខណៈងាយស្រួលជាងធម្មតា ។ ថ្នាក់និទស្សន៍ និង ថ្នាក់បង្ហាញដែលមានប្រយោជន៍បំផុតគឺបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន និង វិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលគ្រូធនធានបានប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយសិស្សកន្លងមកនោះ ។ គណៈកម្មការកំរងមូលដ្ឋានក៏មានសិទ្ធិបញ្ជូន និង រៀបចំ បុគ្គលិកសិក្សាដែលមានជំនាញល្អៗទៅកាន់សាលា ផ្សេងៗក្នុងកំរងដើម្បីចែករំលែកធនធានមនុស្សដ៏មានតំលៃក្នុងសាលាផ្សេងៗនោះ ។ តាមគោលការណ៍នេះ គ្រូធនធានអាចធ្វើទស្សនកិច្ចអង្គប្រជុំបច្ចេកទេសតាមសាលាសម្ព័ន្ធ ឬធ្វើទស្សនកិច្ចថ្នាក់រៀនរបស់គ្រូបង្រៀនដើម្បីជួយណែនាំគ្រូបង្រៀននូវគំនិតពីអាយភីអ៊ឹម ។ មែនហើយ ទស្សនកិច្ចបែបនេះត្រូវតែបានរៀបចំឡើងតាមវិធីមួយដែលមិនរំខានគ្រូធនធានបង្រៀនក្នុងថ្នាក់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ។

គ្រូធនធានអាចជួយគ្រូឯទៀតៗក្នុងសាលា និង កំរងរបស់ខ្លួនតាមរយៈ

- ថ្នាក់និទស្សន៍ ឬ ការបង្ហាញពេលប្រជុំបច្ចេកទេសថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍
- ទស្សនកិច្ចថ្នាក់រៀន ឬ សាលា ក្នុងកំរងរបស់ខ្លួនដើម្បីធ្វើការជាមួយគ្រូឈរថ្នាក់ទាំងឡាយ ។

ការចូលរួមក្នុងសាលារៀនគំរូសិស្សនិង សកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលអាយភីអ៊ឹមថ្ងៃអនាគត

គ្រូធនធាននឹងមានឱកាសដើម្បីរៀបចំ និង បង្រៀនសាលារៀនគំរូអាយភីអ៊ឹមទៅថ្ងៃអនាគតក្នុងកំរងរបស់អ្នកគាត់ ។ ការងារនេះនឹងក្លាយជាការងារដ៏សំខាន់នៃការបន្តបង្កើនជំនាញ និង ណែនាំសិស្ស គ្រូ នូវកម្មវិធីសិក្សាអាយភីអ៊ឹមពេញលេញ ។ ដោយសារថាគ្រូធនធានមានបទពិសោធន៍កាន់តែច្រើនឡើងៗ ឯគ្រូ បង្រៀនឯទៀតៗក៏ស្វែងយល់អំពីអាយភីអ៊ឹមសាលារៀន និង

កំរងប្រសិទ្ធផលអាចអប់រំសាលារៀនវាលស្រែបាននៅមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនដោយប្រសិទ្ធផលជាត្រូវធ្វើការជាមួយកសិករក្មេង(សិស្សដែលបានឆ្លងកាត់វគ្គសាលារៀនវាលស្រែសិស្សពីមុន) ឬ កសិករគ្រូបង្គោលកម្មវិធី អាយភីអឹម នៃក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ។ លទ្ធភាពទាំងនេះត្រូវបានលើកទៅពិភាក្សាលំអិតបន្ថែមទៀតនៅចំណុចខាងក្រោម(ទំព័រ...) នៃសៀវភៅណែនាំនេះ ។

ចំពោះក្រសួងអប់រំ ដើម្បីអោយដំណើរការសាលារៀនវាលស្រែអាយភីអឹមប្រកបដោយគុណភាពខ្ពស់ និងដោយជោគជ័យបានគឺត្រូវការការបំប៉នគ្រូបន្ថែមទៀតជាចាំបាច់ ។ សមាសភាពគ្រូដែលត្រូវយកទៅបំប៉នបន្ថែមគឺនិងត្រូវជ្រើសរើសក្នុង ចំណោមគ្រូធនធានដែលមានការយល់ដឹងខ្ពស់នៅបណ្តាខេត្តនានា ។ គោលដៅចុងបញ្ចប់គឺបំប៉នគ្រូដែលយល់ដឹងខ្ពស់បំផុតនៅតាមខេត្តនានាហើយបំពាក់តួនាទីឲ្យគាត់ឲ្យ ក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួល ការងារអាយភីអឹម ។ វគ្គបណ្តុះបណ្តាលសិក្ខាកាមដើម្បីក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអឹមគឺមានរយៈពេល៤ខែដែលរយៈពេលនេះត្រូវបានធ្វើឡើងនៅកម្ពុជាក៏ដូចជានៅបណ្តាប្រទេសភូមិភាគផ្សេងទៀតដែរ ។ កាលបើមានបុគ្គលិកប្រកបដោយសមត្ថភាពខ្ពស់ក្នុងការធ្វើផែនការដឹកនាំ(ដំណើរការ) និង បន្តតាមដានវគ្គសិក្សាទៅលើគ្រូបង្រៀនឯទៀតៗបានហើយនោះក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡានឹងសម្រេចការងារនេះដោយស្វ័យភាព ។ ជាការពិតណាស់ក្រសួងអប់រំក៏ដូចក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទនឹងបន្តទទួលយកនូវការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសអំពីអ្នកជំនាញខាងបច្ចេកទេសភូមិភាគ តាមរយៈកម្មវិធីអាយភីអឹមអន្តរប្រទេស នៃអង្គការអេហ្វអេអូ ។

ការគាំទ្រដល់គ្រូធនធាន

ការគាំទ្រដល់គ្រូធនធានពីសំណាក់ថ្នាក់ដឹកនាំ អប់រំ

ដើម្បីសំរេចបានសក្តានុពលពេញលេញនៃកម្មវិធីអាយភីអឹមគ្រូធនធានត្រូវតែមានការគាំទ្រពីសំណាក់ថ្នាក់ដឹកនាំអប់រំនៅសាលាកំរង ស្រុក មន្ទីរខេត្តក្រុង និង ជាតិ ។ ក្រសួងអប់រំ និងបុគ្គលិកអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការធ្វើផែនការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីអាយភីអឹមលើសាលារៀនបានរួមបញ្ចូលស្រេចទាំងនូវមនុស្ស និងការិយាល័យសំខាន់ៗសំរាប់បណ្តាញត្រួតពិនិត្យពេលដំណើរការកម្មវិធីនេះនៅតាមសាលានិងកំរងតួនាទីរបស់នាយកសាលាឬនាយកកំរងលើគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀនវាលស្រែសិស្សគឺជាមធ្យោបាយមួយដែលធ្វើឱ្យគេមានការចូលរួមនិងជ្រាបច្បាស់ ។ នៅស្រុកនិងខេត្តមន្ត្រីអប់រំត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូធនធានសាលារៀនវាលស្រែគ្រូដើម្បីដឹងព័ត៌មាន និង ដើម្បីធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយមន្ត្រីការិយាល័យរបស់ខ្លួន ។ បុគ្គលិកកម្មវិធីចុះទៅធ្វើទស្សនកិច្ចនិងទំនាក់ទំនងនិងមន្ទីរអប់រំខេត្តពីរបីដង មុនរដូវវស្សាធ្លាក់រាល់ឆ្នាំ ដើម្បីធ្វើផែនការសាលារៀនវាលស្រែសិស្ស ។ ការទស្សនកិច្ចក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការសាលារៀនវាលស្រែ ក៏ចេះតែមានបន្តនិង អង្គប្រជុំវាយតំលៃក៏ត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងខែវិច្ឆិកា ធ្នូដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងបទពិសោធន៍ប្រចាំឆ្នាំ ។

នៅអប់រំថ្នាក់ជាតិតំណាងមកពីនាយកដ្ឋាន(ចំណេះទូទៅ,បណ្តុះបណ្តាលគ្រូនិងវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវកម្មវិធីសិក្សា) បានបង្កើតជាគណៈកម្មការSteering Committee សំរាប់កម្មវិធី ។ សមាជិកនៃគណៈកម្មការនេះធ្វើដំណើរជាមួយបុគ្គលិកនៃកម្មវិធីចុះទៅទស្សនាកម្មវិធីអាយភីអឹមតាមខេត្តជាពិសេសពេលមានសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលធំៗត្រូវបានរៀបចំឡើង ។ ក្រុមការងារអាយភីអឹមលើសាលារៀនក៏មានរបាយការណ៍ទៅគណៈកម្មការកំរងសាលាថ្នាក់ជាតិអំពីភាពរីកចំរើននៃកម្មវិធីអាយភីអឹមនេះដែរ ។

តារាងខាងក្រោមសង្ខេបមធ្យោបាយដែលអាយភីអឹមនៅសាលារៀនព្យាយាមធ្វើ ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ទំនាក់ទំនងជាមួយមន្ត្រីថ្នាក់ដឹកនាំអប់រំដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការងារត្រួតពិនិត្យ ក្នុងគោលបំណងគាំទ្រដល់ការងារគ្រូធនធាន ។

កំរិតនៃសកម្មភាព	អ្នកត្រួតពិនិត្យ	ប្រភេទនៃការចាក់ចំនួនក្នុងសកម្មភាពអាយតីអ៊ីម
សាលារៀន	នាយកសាលា គ្រូប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស*	សមាជិកនៃគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀនអ៊ុំស្រសិស្ស ការចូលរួមប្រជុំថ្ងៃព្រហស្បតិ៍
អប់រំថ្នាក់កំរងសាលា -	នាយកកំរងសាលា ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេសកំរង គ្រូឧទ្ទេស* (Maitre formateur)	សមាជិកគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀនអ៊ុំស្រសិស្ស ការចូលរួមប្រជុំថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ការចូលរួមប្រជុំថ្ងៃព្រហស្បតិ៍
អប់រំថ្នាក់ស្រុក	ការិយាល័យអប់រំស្រុក	សមាជិកនៃការិយាល័យអប់រំស្រុក ដែលបានឆ្លងកាត់វគ្គ អាយតីអ៊ីម និង ជាគ្រូឧទ្ទេស ទស្សនកិច្ចដើម្បីសង្កេតសាលារៀនអ៊ុំស្រសិស្ស
អប់រំថ្នាក់ខេត្ត ក្រុង	បុគ្គលិកនៃមន្ទីរអប់រំខេត្ត អធិការអប់រំថ្នាក់ខេត្ត	សមាជិកនៃមន្ទីរអប់រំខេត្តដែលបានឆ្លងកាត់វគ្គ អាយតី អ៊ីម និង ជាគ្រូឧទ្ទេស ការប្រជុំផែនការជាមួយមន្ទីរអប់រំខេត្ត ទស្សនកិច្ចសាលា រៀនអ៊ុំស្រសិស្ស ការវាយតំលៃជាមួយមន្ទីរអប់រំខេត្ត
អប់រំថ្នាក់ជាតិ	នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល គ្រូនិងវិក្រឹតការ នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវ គរុកោសល្យ កំរងសាលាថ្នាក់ជាតិ	សមាជិកនៃគណៈកម្មការ Steering Committee សមាជិកនៃគណៈកម្មការ Steering Committee សមាជិកនៃគណៈកម្មការSteering Committee ក្រុមការងារអាយតីអ៊ីមរាយការណ៍ជូនគណៈកម្មការកំរងថ្នាក់ជាតិអំពីភាពជឿនលឿននៃកម្មវិធី ។

ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេសតាមសាលានិងកំរងខ្លះបានឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូឧទ្ទេសរួចហើយ ។

ការផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស(ផ្ទាល់)ដល់គ្រូឧទ្ទេស

ការទ្រទ្រង់បច្ចេកទេសដល់គ្រូឧទ្ទេស និងបន្តផ្តល់តាមរយៈអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ដែលចាក់ចំនួនជាមួយកម្មវិធីនេះ តាមរយៈកម្មវិធីអាយតីអ៊ីមជាតិនិងកម្មវិធីអន្តរប្រទេសដែលស្ថិតិអាយតីអ៊ីមរើស ស្រូវនិងបន្លែ និងដែលជាអង្គការសហប្រជាជាតិនៃស្បៀងនិងកសិកម្ម។ ការទ្រទ្រង់ដល់គ្រូឧទ្ទេសសំរាប់ប្រទេសកម្ពុជាអាចមានជាទំរង់ទស្សនៈកិច្ច, សំភារៈនិង ឯកសារ (ដូចជាកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលពិធំងាយរបស់អង្គការអប់រំពិភពលោកឆ្នាំ ២០០០) សិក្ខាសាលា និង ទស្សនកិច្ចសិក្សា ។ លទ្ធភាពនៃអង្គប្រជុំថ្នាក់អន្តរជាតិ, សិក្ខាសាលានិង ការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍ ក៏ត្រូវបានកើនឡើងដែរ សំរាប់គ្រូឧទ្ទេស ដែលមានការយល់ដឹងខ្ពស់ និង សមត្ថភាព,ដែលបានអភិវឌ្ឍ, កែច្នៃ, កែសំរួលវិធីនិងពង្រីកកម្មវិធី អាយតីអ៊ីមរើសសាលារៀនអ៊ុំស្រ ។ សកម្មភាពទាំងនេះត្រូវបានសំរបសំរួលដោយ កម្មវិធីអន្តរប្រទេសនៃអង្គការ អេហ្វ អេ អូ ផ្នែកអាយតីអ៊ីម ដែលមានមូលដ្ឋាននៅ *ហ្សាការតា* ។

ជំពូក៧

អាយភីអ៊ីមលើសាលារៀន, គ្រូធនធាន និង អនាគត

ការបណ្តុះ អាយភីអ៊ីមនៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំជាតិ

ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា និង អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដៃគូកំពុងអភិវឌ្ឍផែនការយូរជាងនេះសំរាប់ជាវិធីដែលអាយភីអ៊ីមអាចបន្តកម្មវិធីដើម្បីកែលំអគុណភាពនៃប្រព័ន្ធអប់រំជាតិ ។ ការងារនេះនឹងត្រូវសំរេចបាន តាមរយៈការពង្រឹងជំនាញមានស្រាប់របស់គ្រូធនធាន, ពង្រីកឱកាសច្រើនសំរាប់បណ្តុះបណ្តាលគ្រូធនធានថ្មីទៀត និង ផ្តល់កំរិតនៃការបំប៉នបន្ថែមទៀតដល់គ្រូបង្រៀនដែលអនុវត្តការងារអាយភីអ៊ីមល្អបំផុតនោះ ។ គ្រូធនធានមួយចំនួនតូចដែលមានការយល់ដឹងខ្ពស់ និង មានបទពិសោធន៍ច្រើនបំផុតនៅតាមខេត្តទាំងនោះនឹងត្រូវទទួលឱកាសដើម្បីទទួលការបំប៉នបន្ថែមវគ្គបំប៉នគ្រូបណ្តុះបណ្តាលគ្រូអាយភីអ៊ីមរយៈពេល៤ខែហើយក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួលការងារអាយភីអ៊ីម ។ គ្រូបង្រៀន ដែលឆ្លងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះនឹងផ្តល់ជូនក្រសួងអយក នូវសមត្ថភាពយ៉ាងច្រើនសំរាប់ធ្វើផែនការ និង អនុវត្តសកម្មភាពអាយភីអ៊ីមថ្ងៃអនាគត, រួមបញ្ចូលទាំងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូធនធាន, នៅថ្នាក់ខេត្តទៀតផង ។ បុគ្គលិកក្រសួងអយក នៃនាយកដ្ឋានទំនោះទូទៅ និង នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវបច្ចុប្បន្ននេះកំពុងពិភាក្សាវិធីដែលខ្លឹមសារនិងគំនិតបង្រៀនអាយភីអ៊ីមអាចនឹងចូលជ្រៅទៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំជាតិ ។ ក្នុងនោះមានលទ្ធភាពដូចជា:

- បញ្ចូលខ្លឹមសារ និង គំនិតអាយភីអ៊ីមទៅក្នុងមុខវិជ្ជា តាមរយៈបន្ថែមពីលើសៀវភៅសិក្សា និង សៀវភៅគ្រូ
- យល់ព្រមថាសាលារៀនអ៊ុស្រសិស្សជាការសិក្សាពិសេសមួយ ដែលសាលាប្រហែលអាចជ្រើសរើស ដើម្បីយកទៅបង្រៀនសិស្សក្នុងឆ្នាំសិក្សាទំនោះទូទៅជាផ្លូវការ
- បន្តអនុវត្តប្រើបចំសាលារៀនអ៊ុស្រក្នុងពេលវិស្សមកាលរយៈពេលវែង និង បន្តចូលដល់បអសនកាលមួយរយៈតូច ប៉ុន្តែបញ្ចូលអាយភីអ៊ីមទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាផ្លូវការសំរាប់សប្តាហ៍បញ្ចប់ ៦-៨ ។

សេចក្តីសង្ស័យចំពោះនិរន្តរភាព ផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាពអាយភីអ៊ីម លើសាលារៀន

នៅពេលដែលគ្រូបង្រៀនទទួលការបំប៉ន និង មានបទពិសោធន៍កំរិតខ្ពស់ហើយ, ប្រាក់ចំណាយលើការបើកសាលារៀនអ៊ុស្រសិស្សមួយកន្លែងៗនិងត្រូវចំយទុះជាលំដាប់ដែរ ។ ប្រាក់ចំណាយ បើគេគិតមកដល់និងពេលនេះ ត្រូវបានបន្ថយច្រើនជាង២៥ភាគរយហើយក្នុងចំណោមសាលារៀនអ៊ុស្រមួយចំនួនដែលបើកដំណើរការដោយសហគមន៍ ព្រោះមានការបរិច្ចាគខ្លះពីសហគមន៍, ការប្រើសំភារៈបន្ត និង ការលុបបំបាត់ចោលនូវមុខចំនិញ រឺ សំភារៈមួយចំនួនចេញពីបញ្ជីទិញសំភារៈដែលតំរូវអោយមាន ។ ការធ្វើការងារជាមួយកសិករគ្រូកំនិងជួយកាត់បន្ថយ ប្រាក់ចំណាយសំរាប់សាលារៀនអ៊ុស្រសិស្ស និងជាសេចក្តីសង្ឃឹមមួយនៃការឱ្យមាននិរន្តរភាពនៃកម្មវិធីនេះដែរហើយវាទំនងជានិងជួយកាត់បន្ថយបាននូវទឹកប្រាក់២៥ភាគរយផ្សេងទៀត ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីសាលាភាគច្រើនក៏នៅតែត្រូវការនូវការជួយជ្រោមជ្រែងពីសំណាក់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល, អង្គការអន្តរជាតិជាបន្តទៀត ឬ ពីសំណាក់រដ្ឋាភិបាល តែម្តង ដើម្បីជួយដោះស្រាយប្រាក់ចំណាយលើសាលារៀនអ៊ុស្រសិស្សនេះ ។ និរន្តរភាពយូរអង្វែង,

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ, ប្រសិនបើជាមានទំរង់មួយខុសគ្នាពីធនធានសត្វនៃបច្ចុប្បន្នដែលមានកំរិតខ្ពស់ ។ ក្រុមការងារនៃកម្មវិធីអាយភីអឹមលើសាលារៀននិងគ្រូបំរុញ, រកមើលសាលារៀនណាដែលអនុវត្តកម្មវិធីអាយភីអឹមឱ្យត្រូវតាមមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនដោយខ្លួនឯង ។លទ្ធភាពនៃការផ្ទេរប្រតិបត្តិអាចមានដូចខាងក្រោម:

- គាំពារស្រែសាលារៀនធ្វើជាធនធានសិក្សា ដើម្បីសិក្សាវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត សំរាប់សិស្សគ្រប់កំរិតថ្នាក់, មិនទោះជាសាលារៀនមានបើកកម្មវិធីសាលារៀនស្រែសិស្ស រឺ អត់ទេ
- គ្រូធនធានចំរើនការធ្វើប្រយោគស្បតិ៍ នៅស្រែដោយប្រើស្រែផ្ទាល់ជាផ្នែកនៃការអភិវឌ្ឍបច្ចេកទេសជាមួយគ្រូឯទៀត ក្នុងកំរងរបស់ខ្លួនហើយគ្រូឯទៀតៗទៅទស្សនាស្រែនោះ
- គ្រូធនធានធ្វើការជាមួយកសិករគ្រូជាកសិករមកពីកម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិដើម្បីចំរើនការស្រែពិសោធន៍លើដីសាលារៀនជាផ្នែកនៃកម្មវិធីសាលា
- គ្រូធនធានធ្វើការងារជាមួយសិស្ស ដើម្បីបង្កើតសួនសាលា ផ្សារភ្ជាប់ជាមួយកម្មវិធីឧបត្ថម្ភសិស្សនៅសាលារៀន
- គ្រូធនធានធ្វើការជាមួយសិស្សដើម្បីបង្កើតសួនសាលាទុកដូចជាសកម្មភាពស្វែងរកប្រាក់ចំណូលសំរាប់សាលារៀន

គ្រូធនធានក្នុងនាមជាធនធានមនុស្សរបស់សហគមន៍

គ្រូធនធានភាគច្រើនបំផុតក៏ជាកសិករដែរ ។ដោយហេតុថា ពួកគាត់ [គ្រូធនធាន] អភិវឌ្ឍចំណេះដឹង បច្ចេកទេសអាយភីអឹម និង សមត្ថភាពអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធបានហើយ,ពួកគាត់ក៏ក្លាយជាមនុស្សធនធានសំរាប់កសិករមូលដ្ឋានគាត់ដែរ ។ គ្រូធនធានអាចផ្សារភ្ជាប់ការងារជាមួយកសិករគ្រូ, ដែលឆ្លងកាត់វគ្គអាយភីអឹមរបស់កម្មវិធី អាយភីអឹមជាតិបាន, ដើម្បីបង្កើតក្រុមអាយភីអឹមផ្អែកលើសហគមន៍ជាមូលដ្ឋាន ដែលអាចរៀបចំសាលារៀនស្រែ, សំរួលដល់ការស្រាវជ្រាវរបស់កសិករ ឬ ជំរុញកសិករដើម្បីជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងយុទ្ធនាការមូលដ្ឋានអោយយកបច្ចេកទេសកសិកម្មអាយភីអឹមទៅប្រើ ។ វាក៏មាននូវសក្ដានុពលសំរាប់គ្រូបង្រៀន និង កសិករផងដែរ ក្នុងការធ្វើការជាមួយគ្នា ដើម្បីអភិវឌ្ឍអង្គការនានាផ្អែកលើកសិករជាមូលដ្ឋាន ដែលអាចនាំមកនូវការសង្កេតពិនិត្យអាយភីអឹម, ការវិភាគ, ពិភាក្សា និងចំរើនការធ្វើសេចក្ដីសំរេចចិត្តដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាមួយចំនួន ដែលជះឥទ្ធិពលទៅនឹងក្រុមគ្រួសារនិងអ្នកជិតខាងរបស់គេ ។ទស្សនៈនេះ បើធៀបទៅនឹងគោលដៅរបស់កម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិនិងកម្មវិធីអាយភីអឹមអន្តរប្រទេសរបស់អង្គការអេហ្វអេអូ ឃើញថានៅក្បែរគ្នាណាស់ព្រោះកម្មវិធីទាំងនេះគឺឈានឆ្ពោះទៅ“អាយភីអឹមសហគមន៍” ។

អាយភីអឹម...សំរាប់គ្រូបង្រៀនថ្ងៃនេះ និង កសិករថ្ងៃស្អែក

ខ្ញុំទទួលព័ត៌មានអំពីវគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលនេះតាមរយៈគ្រូបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ ។ គ្រូបង្រៀនបានប្រកាសអំពីការបើកវគ្គនេះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។ វាគួរអោយចាប់អារម្មណ៍ណាស់តាមមើល ។ ហេតុនេះ ខ្ញុំមកនេះជាមួយនឹងមិត្តរួមថ្នាក់៨នាក់ទៀត ។ ឪពុកម្ដាយខ្ញុំជាកសិករ. យើងមានស្រែក្បែរនេះឯង ។ ឪពុកខ្ញុំបានយល់ព្រម និង អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចូលរួមសិក្សាក្នុងវគ្គនេះ ។ ខ្ញុំគិតថា ពេលណាដែលវគ្គនេះត្រូវបញ្ចប់ទៅ ខ្ញុំនឹងយកចំណេះដឹងទាំងអស់ ដែលខ្ញុំទទួលបានអំពីកម្មវិធីអាយភីអឹមទៅប្រើប្រាស់ក្នុងស្រែរបស់គ្រួសារខ្ញុំ ។ ខ្ញុំក៏អាចបង្រៀនចំណេះវិជ្ជាទាំងនេះដល់បងប្អូន និង អ្នកជិតខាងខ្ញុំផងដែរ ។

ពុយ វណ្ណឌី, សិស្សថ្នាក់ទី៦, សាលាបឋមសិក្សាប្រាសាទនាងខ្មៅ,

អយក, ព្រឹត្តិប័ត្រកំរងសាលា, លេខ១២, ទំព័រ១៥, ឆ្នាំ១៩៩៨

កម្មវិធីសាលារៀនធីស្រសិស្សអាយភីអិមសន្យាថាជាការច្នៃប្រឌិតមួយដ៏គ្រះគ្រទំក្នុងវិស័យអប់រំមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា ។ កម្មវិធីនេះនាំមករួមគ្នានូវក្រុមអ្នកជំនាញកសិកម្ម, គ្រូបង្រៀន និង កសិករមូលដ្ឋានដើម្បីបង្រៀនក្នុងកម្មវិធីនេះ ឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាសំខាន់ៗជាមូលដ្ឋាននៅជនបទ ដែលទាក់ទងនឹងសន្តិសុខស្បៀង និង ការពារបរិស្ថាន ។ កម្មវិធីនេះលើកកំពស់ការទទួលខុសត្រូវរបស់សាលារៀនជនបទ ចំពោះមាតាបិតានិងគុណភាព និង សារៈប្រយោជន៍របស់កម្មវិធីសិក្សា សាលារៀន និង ជាការទទួលខុសត្រូវរបស់មាតាបិតា ដើម្បីជួយនិងមានការងារ ជាក់ព័ន្ធនឹងសាលារៀន ។ កម្មវិធីអាយភីអិមជួយក្នុងការបើកទំហ នូវអភិបាលកិច្ចសាលា សំរាប់សហគមន៍ចូលរួមតាមរយៈធ្វើការជាមួយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀនធីស្រសហគមន៍ ។សាលារៀនធីស្រសិស្សគឺបរិច្ចាកសំរាប់ បន្តការងារបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនថ្ងៃនេះ និង កសិករសំរាប់ថ្ងៃស្អែក ។

ឯកសារ(សិក្សា)អាយភីអឹម លើសាលារៀន

អង្គការអប់រំពិភពលោក. <u>កម្មវិធីអាយភីអឹមលើសាលារៀន នៅកម្ពុជា</u>. ខ្សែវីដេអូ. ឧសភា ឆ្នាំ២០០០ [ខ្មែរ]

ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ / សៀវភៅកំណត់ហេតុអាយភីអឹម ,(កម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិ). [ខ្មែរ]
ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ / ទំរង់របាយការណ៍អាយភីអឹម. ,(កម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិ) [ខ្មែរ]
ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ/ កម្មវិធីសិក្សានៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូកសិកររយៈពេល១៥ថ្ងៃ.(កម្មវិធីអាយភីអឹមជាតិ) [ខ្មែរ]
អង្គការអប់រំពិភពលោក. សៀវភៅណែនាំសាលារៀនស្រែសិស្សសហគមន៍-សាលារៀន. មករា ឆ្នាំ២០០០ [ខ្មែរ-អង់គ្លេស]
អង្គការអប់រំពិភពលោក. [សេចក្តីព្រាង] សៀវភៅណែនាំសាលារៀនស្រែគ្រូ .កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ [ខ្មែរ-អង់គ្លេស]
អង្គការអប់រំពិភពលោក. ករណីសិក្សាលេខ២-ឆ្នាំ១៩៩៨ សាលាអណ្តែត [ខេត្តកណ្តាល] .មករា ឆ្នាំ១៩៩៨ [ខ្មែរ-អង់គ្លេស]
អង្គការអប់រំពិភពលោក.ករណីសិក្សាលេខ១១-ឆ្នាំ១៩៩៨សាលាអូរប្រាសាទ [ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ] .មករាឆ្នាំ១៩៩៨ [ខ្មែរ-អង់គ្លេស]
អង្គការអប់រំពិភពលោក. ករណីសិក្សាស្តីពីគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលា-សហគមន៍ នៅសាលារៀនស្រែសិស្ស ក្នុងកំរងសាលាជនបទ៦ ក្នុងខេត្តតាកែវ. មករា ឆ្នាំ២០០០ [ខ្មែរ-អង់គ្លេស]
អង្គការអប់រំពិភពលោក. ករណីសិក្សាស្តីពីសាលារៀនស្រែសិស្ស៤ អាយភីអឹមលើដំណាំបន្លែ. មករា ឆ្នាំ២០០០ [ខ្មែរ-អង់គ្លេស]
របាយការណ៍ស្តីពីកម្មវិធីសាកល្បងសំរាប់ការអប់រំជំនាញនិងបរិស្ថានដល់សិស្សនៅជនបទកម្ពុជាមេសា១៩៩៨-កក្កដា ១៩៩៩ [អង់គ្លេស]
កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការអប់រំពិភពលោក និង គណៈកម្មការសាលារៀនសហគមន៍ គ្រប់គ្រងសាលារៀនស្រែសិស្ស ឆ្នាំ១៩៩៩

ឯកសារក្រសួងអប់រំ

កម្មវិធីសិក្សាជាតិនៃបឋមសិក្សានៅកម្ពុជា. ឆ្នាំ១៩៩៦ [ខ្មែរ-និង អង់គ្លេសក្រៅផ្លូវការ]
គោលការណ៍កំរងសាលាថ្នាក់ជាតិ. ឆ្នាំ១៩៩៦ [ខ្មែរ-អង់គ្លេស]
ពត៌មានអំពីកម្មវិធីសិក្សាវិទ្យាសាស្រ្តអនុវត្ត. ឆ្នាំ១៩៩៦ [ខ្មែរ-និង អង់គ្លេសក្រៅផ្លូវការ]
សៀវភៅនិយាយអំពីសមត្ថភាពភាសាសំរាប់សិស្សបឋមសិក្សា. ឆ្នាំ១៩៩៥ [ខ្មែរ-និង អង់គ្លេសក្រៅផ្លូវការ]
សៀវភៅនិយាយអំពីសមត្ថភាពគណិតវិទ្យាសំរាប់សិស្សបឋមសិក្សា. ឆ្នាំ១៩៩៥ [ខ្មែរ-និង អង់គ្លេសក្រៅផ្លូវការ]
សៀវភៅសិក្សា. អនុវត្តវិទ្យាសាស្រ្តអនុវត្ត. ថ្នាក់ទី១ - ទី៦. ឆ្នាំ១៩៩៦ - ២០០០ [ខ្មែរ]
សៀវភៅគ្រូ. អនុវត្តវិទ្យាសាស្រ្តអនុវត្ត. ថ្នាក់ទី១ - ទី៥. ឆ្នាំ១៩៩៦ - ២០០០ [ខ្មែរ]
សៀវភៅសិក្សា. សិក្សាសង្គម. ថ្នាក់ទី១ - ទី៦. ឆ្នាំ១៩៩៦ - ២០០០ [ខ្មែរ]

ឯកសារផ្សេងទៀត

ឌី. បួរដែន. ឯកសារស្តីអំពី: " ការផ្តោតជំសំខាន់លើ...អាយភីអឹម" នៅក្នុងទន្លេមេគង្គ. ករណីសិក្សាស្តីពី ជីវៈផ្សេងៗ និង ការអភិវឌ្ឍនិរន្តរភាពអេកូឡូហ្ស៊ី. អង្គការអូស្រ្តាលីសំរាប់ការអប់រំបរិស្ថាន. ឆ្នាំ១៩៩៨. ទំព័រ២២ - ២៦ អាយភីអឹម [អង់គ្លេស]
អង្គការអេហ្វអេអូ/ កសិកម្ម.អាយភីអឹម-"ស្រែគឺជាសៀវភៅ ":ការចូលរួមរបស់សិស្សសាលា ក្នុងកម្មវិធីវិធានការចំរុះថែទាំដំណាំលើសាលារៀន. របាយការណ៍ស្តីពីសិក្ខាសាលា សំរាប់គ្រូបង្រៀន. ពោធិសាត់ ថ្ងៃទី ២០ ២២-វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧ [អង់គ្លេស]
អង្គការអេហ្វ អេ អូ / កសិកម្ម. អាយភីអឹមនៅកម្ពុជា ភ្នំពេញ. ឆ្នាំ១៩៩៩. [ខ្មែរ និង អង់គ្លេស]
អង្គការអ៊ីរី. ការណែនាំអំពីបញ្ហាខ្លះៗលើដំណាំស្រូវ. ម៉ានីឡា. ឆ្នាំ១៩៩២. [ខ្មែរ និង អង់គ្លេស]
អង្គការអ៊ីរី. សៀវភៅស្តីអំពី សត្វល្អិតមួយចំនួនមានប្រយោជន៍ ដូចជាពីងពាង និង សត្វល្អិតមួយចំនួនទៀតធ្វើឱ្យស្រូវខូច សុខភាព. ម៉ានីឡា. ឆ្នាំ១៩៩៦. [ខ្មែរ និង អង់គ្លេស]